

ע"מ 22-01

בית המשפט המחוזי בתל אביב

בשבתו כבית המשפט לעניינים מנהליים

נחתם בתאריך: 25 בינואר 2022, כ"ג בשבט תשפ"ב

התנועה למען איכות השלטון בישראל, ע"ר 580178697

ע"י עוה"ד ב"כ ד"ר אליעד שרגא ו/או תומר נאור ו/או אריאל

ברזילי ו/או הידי נגב ו/או גילי גוטוויירט ו/או רחל אל-שי רוזנפלד

ו/או רותם בבלי דביר ו/או תמר באום

מרח' יפו 208, ת.ד. 36054 ירושלים 9136001

טל': 02-5000073; פקס': 02-5000076

העותרת

– נ ג ד –

1. הרשות להגנת הפרטיות

ע"י ב"כ עוה"ד מפרקליטות מחוז ת"א - אזרחי

מרח' קרית הממשלה, דרך בגין 125, תל אביב

ת.ד. 7360, מיקוד 6107202

טל': 073-3928555; פקס': 02-6467064

המשיבה

עתירה מנהלית

מוגשת בזאת עתירה מנהלית למתן צו עשה על פי החוק לתיקון סדרי המינהל (החלטות והנמקות), התשי"ט – 1958 (להלן: "חוק ההנמקות" ו/או "חוק סדרי המינהל"), ועל פי חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981:

1. בית המשפט מתבקש להורות למשיבה, הרשות להגנת הפרטיות, להשיב תשובה מנומקת לגופם של דברים לפניו של העותרת בבקשה כי תפעיל סמכותה הקבועה בחוק להגנת הפרטיות, התשמ"א – 1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות"), וזאת בהתאם לחובתה על פי הוראות סעיף 2(א) לחוק לתיקון סדרי המינהל (החלטות והנמקות), התשי"ט-1958. זאת, לנוכח העובדה כי העותרת פנתה לראשונה למשיבה לפני כחודשיים וחצי בבקשה כי תפעיל סמכויותיה הקבועות בחוק, ומאז בשתי פניות כתובות נוספות, וכן בשתי פניות טלפוניות, וטרם זכתה לקבל כל מענה לפניויותיה – ולאחר שעברו המועדים הקבועים בדין למתן מענה לפי החוק.
2. נוכח טיבו של הצו המבוקש, וכן לנוכח התנהלותה של הרשות עובר להגשת עתירה זו, מתבקש בית המשפט הנכבד לקבוע עתירה זו למועדים קצרים ולדיון בהקדם האפשרי.
3. כן, ולנוכח הטעמים האמורים לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על תשלום הוצאותיה של העותרת בגין הגשת עתירה זו.
4. כל ההדגשות בעתירה זו נוספו על-ידי הח"מ, אלא אם כן נכתב אחרת.

ואלה נימוקי העתירה:

א. הצדדים לעתירה

העותרת:

העותרת היא עמותה, רשומה כדין, תנועה עצמאית א-פוליטית ובלתי מפלגתית, המציינת בימים אלו 32 שנים של עשייה ציבורית ומשפטית בהן חרטה על דגלה שמירה על טוהר המידות בשירות הציבורי, עידוד ערכי שלטון החוק, שירות נורמות בלתי ראויות במנהל הציבורי והשרשת נורמות ראויות של מנהל ציבורי תקין. העותרת היא ארגון אזרחי המונה כ-60,000 חברים ופעילים, ולמעלה מ-215,000 עוקבים ברשתות החברתיות.

המשיבים:

המשיבה היא **הרשות להגנת הפרטיות**, הגוף המסדיר, המפקח והאוכף את ענייני ההגנה על פרטיותם והמידע האישי של אזרחי ישראל, על פי חוק הגנת הפרטיות. כרגולטור הפועל להגנה על זכות היסוד לפרטיות ולהגנת מידע אישי, הרשות להגנת הפרטיות מופקדת על הגנת המידע האישי במאגרי מידע דיגיטליים ועל ביצורה של הזכות לפרטיות. סעיפים 8-10 לחוק הגנת הפרטיות מטילים חובה על הרשות לבחון ולפקח על קיום מאגרי מידע החייבים ברישום על פי החוק.

ב. מבוא

"אי-מתן תשובות לאזרח הפונה אל הרשות הוא בגדר רעה חולה ונפוצה במציאות שלנו וככל הנראה לא ניתן לשרש תופעה זו, אלא אם יינקטו צעדים החלטתיים ויעילים יותר מאלה הנוהגים עתה, לרבות נקיטת הליכים משמעותיים נגד פקידי הציבור שאינם משיבים במועד על פנייתו של אזרח (ראה סעיף 6(א), סיפא, לחוק הנ"ל). יש יסוד להניח כי תגובות כאמור, בלויית הדרכה והסברה נאותות יהיה בהן כדי להגביר את המודעות לחובת מתן-התשובה, המעוגנת בחוק ואשר מתחייבת גם בלעדי זאת מיחסי אנוש נאותים" (כב' השופט (כתוארו דאז) שמגר, ב-בג"ץ 153/77 ששון פרג' נ' עיריית פתח-תקוה, פ"ד לא(3) 427, בעמ' 432).

1. עניינה של עתירה זו בהפרת החובה המנהלית הבסיסית ביותר אותה יכולה לחוב רשות מנהלית אל האזרח – והיא, בפשטות, מתן מענה לפניותיו.
2. כך, במשך קרוב ל-3 חודשים, מתעלמת המשיבה – היא הרשות להגנת הפרטיות – משלל פניותיה של העותרת, בהן פניות בכתב וכן באמצעות הטלפון, ובהן מבקשת העותרת כי הרשות תפעל כפי סמכותה בדיון, ותפקח על קיומם של מאגרי מידע בלתי חוקיים לכאורה.
3. ואולם התעלמות זו אינה אך בגדר הפרת "יחסי אנוש נאותים", אלא עולה עד כדי הפרת החובה הקבועה בחוק לתיקון סדרי מינהל, המחייבת את הרשות להשיב לפניות הציבור בתוך פרק זמן שלא יעלה על 45 יום.
4. התעלמות זו גם עולה כדי הפרת החובות המנהליות החלות על הרשות הציבורית, ולרבות פעולה בחוסר סמכות, וכן הפרת החובה לפעול במהירות הראויה.

5. עתירה זו מוגשת לאחר שעשתה העותרת כל שביכולתה על מנת להמנע מהגשתה, ולרבות 3 פניות בכתב אל המשיבה, פניות טלפוניות, והמתנת פרקי זמן ארוכים בטרם תוגש העתירה.
6. רק משכלו כל הקיצין, ובלית ברירה, פנתה העותרת להגשת עתירה זו. יצוין, ודברים אלו יובאו כבר במבוא ואף לאחר מכן, שלנוכח הוראות החוק הקבועות בסעיף 6 לחוק ההנמקות, עומדת לעותרת בעת הזו אף האפשרות לעתור כנגד החלטת הרשות לסרב להפעיל סמכותה – שכן החוק קובע באופן חד משמעי כי רשות הנמנעת ממתן מענה לאזרח למעלה מ-45 יום כמוה כמי שסירבה להפעיל סמכות בהחלטה בלתי מנומקת.
7. יחד עם זאת, ולנוכח הרצון להימנע בעת הזו מהליך משפטי ארוך ומורכב, ולרבות גרירת משיבים נוספים – אשר לעת הזו אין כל סיבה להטריחם – בחרה העותרת להגיש עתירה זו אך ורק בסוגיית אי מתן המענה, תוך שהיא שומרת לעצמה את מלוא הזכויות להתייחס בעתיד לכל החלטה שתפרסם המשיבה.
8. אשר על כן, העותרת תבקש את בית המשפט הנכבד ליתן את הצו המבוקש ברישא לעתירה. כן תבקש העותרת מבית המשפט הנכבד כי ייקבע את התגובות בהליך לסדי זמן קצרים ביותר וכן יקבע דיון בהקדם בעתירה. וזאת, לאור הנימוקים שלהלן.

ג. הפרק העובדתי

1. ג. פרסומים בדבר הפרה לכאורה של חוק הגנת הפרטיות, ומיצוי הליכים מטעם

העותרת

9. ביום 25.10.2021, פורסמה בתכנית הרדיו "השורה התחתונה" בתחנת הרדיו גלי צה"ל,¹ ידיעה בדבר הפרה חמורה, לכאורה של חוק הגנת הפרטיות.
10. כך, על פי הפרסום, צפויה הייתה להתקיים הופעה של להקת "Polo & Pan", בהפקת חברת "פיוצ'ר ממורי בע"מ". הכרטיסים להופעה נמכרו דרך האתר <https://www.eventer.co.il>. על פי הפרסום, רכישת הכרטיסים הותנתה בדרישת **חובה**, בהזנת פרטים אישיים **חריגים** אשר אינם ממך העניין. כך, על מנת לרכוש כרטיס, נדרשו הרוכשים – לצד ציון מספר תעודת הזהות שלהם, מספר הטלפון הנייד וכתובת המייל – גם להזין את פרטי חשבונם האישי ברשתות החברתיות – "פייסבוק" או "אינסטגרם".
11. כפי שיפורט להלן בתשתית המשפטית, מדובר **בדרישה חריגה ביותר**, המובילה ליצירת מאגר מידע רחב ורגיש על רוכשי הכרטיסים שעלול להכיל את תמונותיהם, תמונות משפחותיהם ומכריהם, מידע רגיש על אמונותיהם ודעותיהם בנושאים שונים ועוד מידע רב אשר נמצא אודות משתמשי הרשתות החברתיות ואין לו קשר כלל למטרת הרכישה.
12. **חמור מכך, אופן הזנת הנתונים באתר מייצר בהכרח מאגר נתונים המאפשר הצלבת מידע רגיש ביותר הכולל את מספר הזהות של אדם, תמונתו, ופרטים מזוהים אחרים – וכל זאת בניגוד בוטה להוראות החוק להגנת הפרטיות.**

¹ "שורה תחתונה" 18:00-21:50 (ניתן להאזין באתר גלי צה"ל, 25.10.2021).

13. במהלך הכתבה, שולבה תגובתה של הרשות להגנת הפרטיות, אשר התחייבה כי לנוכח הקשיים העולים מתוך הפרסום, בכוונתה לבדוק את פרטי המקרה, ובלשון ההודעה:

"הסוגיה מעוררת שאלות קשות, בין היתר בהיבטי פרטיות בנוגע למטרת איסוף המידע, שמירה והצלבה עם מידע אחר. אנחנו מתכוונים בהחלט לבדוק את המקרה. הרשות קוראת לחברות וארגונים לא לדרוש מידע עודף, כי מעבר לפגיעה פוטנציאלית עודפת בפרטיות, הדבר מגביר את האחריות ואת החשיפה שלהם במקרה של אירוע של דליפת מידע".²

14. בעקבות הפרסום האמור, ולנוכח הודעת הרשות, פנתה העותרת אל המשיבה במכתב ביום 04.11.2021, בו פירטה בפניה את פרטי המקרה האמורים לעיל, וכן עמדה על חובת הרשות לבחון את הדברים לעומקם – חובה הקבועה בסעיפים 8-10 לחוק הגנת הפרטיות. העותרת בקשה כי המשיבה תפעיל סמכותה כפי הקבוע בחוק לטובת בדיקה של תקינות מאגר המידע והאם נרשם בפנקס כדיון. כן בקשה העותרת כי תוצאות בדיקות אלו יפורסמו לציבור, וכן יועברו לידי העותרת.

העתק מכתבה של העותרת מיום 04.11.2021 מצורף ומסומן כנספח ע/1.

15. בחלוף מעל 40 ימים, ומשלא נתקבל כל מענה מטעם המשיבה, פנתה העותרת במכתב נוסף, ובו עמדה פעם נוספת על האמור במכתבה הראשון, לרבות תיאור פרטי המקרה וחובת הרשות – הקבועה כסמכות חובה בדיון – לבחון את המקרה ולבחון האם הוקמו מאגרי מידע שאינם חוקיים.

16. נוסף על כך, ולנוכח התעלמותה של המשיבה ממכתבה הראשון, הפנתה העותרת לסעיף 2(א) לחוק ההנמקות, המטיל על הרשות חובה להשיב לפנייה בה היא מתבקשת להפעיל סמכותה הקבועה בדיון, וזאת לא יאוחר מ-45 ימים מיום קבלת הבקשה.

העתק מכתבה של העותרת מיום 15.12.2021 מצורף ומסומן כנספח ע/2.

17. בחלוף שבועיים נוספים, ומשמיאנה הרשות להשיב לפניית העותרת, פנתה העותרת אל המשיבה בפנייה נוספת – ובבחינת למעלה מן הצורך – בה עמדה בשלישית על פרטי המקרה, ובה ביקשה את התייחסותה של הרשות.

18. כן, ולאור התעלמות הרשות, הפנתה העותרת פעם נוספת לסעיף 2(א) לחוק ההנמקות, המחייב את הרשות להשיב בתוך פרק זמן של 45 יום לפניית הציבור. נוסף על כך, הפנתה העותרת אף לסעיף 6 לחוק ההנמקות הקובע מה הן ההשלכות החלות על רשות המתעלמת מפניות הציבור, וכן את פרשנותה של מי שכינה בעבר בתפקיד המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (משפט ציבורי ומנהלי), עוה"ד דינה זילבר, אשר תובא להלן בחלקה המשפטי של עתירה זו, ואשר מחזקת אף היא את טענת העותרת כי על הרשות היה להשיב לפניית העותרת במועד הנקוב בחוק.

19. כן, ולנוכח התנהלות המשיבה, ביקשה העותרת כי הרשות תשיב למכתביה, וזאת לא יאוחר מיום 10.01.2022. תאריך זה נקבע על מנת שהעותרת תוכל למצות את ההליכים ולהמנע ככל הניתן מהגשתה של עתירה זו.

העתק מכתבה של העותרת מיום 30.12.2021 מצורף ומסומן כנספח ע/3.

² "שורה תחתונה" 15: 21-40: 21 (ניתן להאזין באתר גלי צה"ל 25.10.2021).

20. חלף המועד, והמשיבה המשיכה להתעלם מפניותיה של העותרת. יחד עם זאת, ועל מנת שלא להטריח את בית המשפט הנכבד ואת הקופה הציבורית בעתירות אשר יכלו להמנע לו הייתה הרשות פועלת כפי חובתה בחוק, ניסתה העותרת ליצור קשר טלפוני עם המשיבה ולקבל תשובות לפניותיה השונות.

21. כך, ביום 12.01.2022, בשעה 11:42, פנתה העותרת באמצעות רכזת האגף המשפטי, הגב' נועה סלוצקי, אל מספר הטלפון המפורסם באתר הרשות להגנת הפרטיות, שם נענתה על ידי הגב' תהילה, מזכירת הרשות להגנת הפרטיות. נציגת העותרת העלתה בפני מזכירת הרשות את דבר שליחת שלושת המכתבים האמורים לעיל, וכן את הנושא האמור בהם, והלינה על כך שטרם נתקבל כל מענה. כן ציינה נציגת העותרת כי מדובר בניסיון אחרון להמנע מהגשת עתירה, וכי העותרת מבקשת את תגובת הרשות לאלתר וללא דיחוי נוסף.

22. בתגובה, השיבה נציגת הרשות כי הגורמים המטפלים בפנייה זו אינם נמצאים במשרדי הרשות במועד השיחה, וכי ישיבו לפנייה זו בהקדם.

23. ביום 13.01.2022, בשעה 11:04, התקשר אל נציגת העותרת מר עידן מור מצוות רישום במחלקת פניות הציבור של הרשות להגנת הפרטיות. אף בפניו שטחה נציגת העותרת את דבר משלוח שלושת הפניות, ואת ניסיונותיה החוזרים ונשנים לקבל את תגובת הרשות. אף בפניו, ציינה נציגת העותרת כי מטרת שיחה זו היא לקבל מענה אשר יוכל לייתר הגשת עתירה זו. בתגובה, השיב מר עידן מור כי "עביר את הפניה למחלקה הרלוונטית, אשר תיצור קשר עם העותרת".

24. הנה, בחלוף 12 ימים מיום קיומה של שיחה זו, ועד למועד כתיבת שורות אלו, **טרם התקבלה כל תגובה מטעם הרשות להגנת הפרטיות – בין אם בכתב ובין אם בע"פ.**

25. במצב עניינים זה, לאור הפרת החוק המתמשכת, כמו גם סירובם המשתמע של המשיבה להשיב לפניות העותרת ולניסיונותיה למצות הליכים מחוץ לכתליו של בית משפט נכבד זה, לא נותרה בידי העותרת כל ברירה זולת הגשת עתירה זו, ובקשה למתן הצו המופיע ברישא לה, וזאת מתוך הטעמים אשר יובאו להלן בחלקה המשפטי של עתירה זו.

ד. הטיעון המשפטי

26. הטיעון המשפטי בעתירה זו נסמך על 3 קומות. ראשית, תעמוד העותרת על סמכות החובה של המשיבה לעתירה, היא הרשות להגנת הפרטיות, לפעול בד' האמות הקבועות בחוק להגנת הפרטיות, ולהשתמש בסמכות שניתנה לו על-פי דין.

27. בקומה השנייה, היא ליבת עתירה קצרה זו, תעמוד העותרת על חובת הרשות להשיב לפניות העותרת המבקשת ממנה להפעיל סמכותה כפי שקבועה היא בחוק ההנמקות. כן תעמוד העותרת על ההשלכות של החריגה מהוראות החוק הברורות.

28. בקומה השלישית, תתייחס העותרת בקצרה אף לפגמים המנהליים הנובעים מהתנהלות המשיבה בהליך דן, ובהם פעולה בחוסר סמכות, וכן הפרת החובה המנהלית לפעול במהירות הראויה.

29. כפי האמור בפרק המבוא לעתירה זו, יובהר גם כעת כי בהתאם לחוק ההנמקות, אי מענה זה לפניית הציבור מהווה לבדו החלטה לסרב להפעיל סמכות ללא נימוקים, אשר בה לבדה יש על מנת להגיש עתירה מנהלית התוקפת החלטת סירוב זו. יחד עם זאת, ובכדי להימנע בשלב זה מהגשת עתירה מנהלית מורכבת המחייבת אף גרירת משיבים נוספים אל בית המשפט, מתמקדת

בשלב זה העתירה אך ורק במחללה של הרשות להשיב לפניית העותרת על פי דין.

30. וכעת, ראשון ראשון, ואחרון אחרון.

1.ד. התשתית הנורמטיבית: על המשיבה חלה סמכות שבחובה לנהל פיקוח ובקרה

על רישום מאגרי מידע

31. הרשות להגנת הפרטיות היא הגוף המסדיר, המפקח והאוכף את ענייני ההגנה על פרטיותם והמידע האישי של אזרחי ישראל, על פי חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א - 1981 וחוק חתימה אלקטרונית, התשס"א - 2001.

32. כך, במסגרת תפקידה כרגולטור של זכות היסוד לפרטיות ולהגנת מידע אישי בישראל, מופקדת הרשות להגנת הפרטיות על הגנת המידע האישי במאגרי מידע דיגיטליים מכוח חוק הגנת הפרטיות ועל ביצורה של הזכות לפרטיות.

33. על פי אתר האינטרנט של הרשות, לשם קיום התכליות העומדות בבסיס הפעלתה, מפעילה הרשות רגולציה, לרבות אכיפה מנהלית ופלילית, על כלל הגופים בישראל - פרטיים, עסקיים וציבוריים, המחזיקים או המעבדים מידע אישי דיגיטלי.

34. נוסף על כך, ועל פי האמור באתר הרשות :

"הרשות להגנת הפרטיות היא הגוף המומחה לטיפול בתחום ההגנה על מידע אישי במאגרי מידע דיגיטליים וייעודה הוא להתוות את מדיניות ההגנה על המידע האישי בישראל. משימותיה המרכזיות הן קידום שליטת הפרט במידע אישי אודותיו, השפעה על תהליכי עיצוב לפרטיות בארגונים ובמערכות מידע בכל מגזרי המשק וחיזוק תחושת המוגנות של הציבור. כל זאת, במטרה לצמצם את הסיכונים הגוברים לפגיעה בפרטיות הגלומים בשמירת מידע דיגיטלי, בעיבודו ובניהולו, והכל תוך איזון ומתן משקל ראוי לחידושים הטכנולוגיים וליתרונותיהם עבור השוק והמשתמשים".

העתק עמוד "אודות" מאתר הרשות להגנת הפרטיות מצורף ומסומן כנספח ע/4.

35. סעיף 8 לחוק הגנת הפרטיות, הוא הקובע את התשתית הנורמטיבית לעניין רישום והחזקת מאגר מידע החייב ברישום על פי חוק, עוסק ברישום מאגר מידע והשימוש בו.

36. כך, סעיף 8(א) קובע כדלקמן :

"לא ינהל אדם ולא יחזיק מאגר מידע החייב ברישום לפי סעיף זה, אלא אם כן התקיים אחד מאלה:

(1) המאגר נרשם בפנקס;

(2) הוגשה בקשה לרישום המאגר והתקיימו הוראות סעיף 10(ב1);

(3) המאגר חייב ברישום לפי סעיף קטן (ה) והוראת הרשם כללה הרשאה לניהול והחזקה של המאגר עד רישומו."

37. בהמשך, בסעיף 8(ג) מפורטות הנסיבות בגינן חלה חובה על בעל מאגר מידע ברישום בפנקס :

"בעל מאגר מידע חייב ברישום בפנקס ועל בעל המאגר לרשמו אם נתקיים בו אחד מאלה:

(1) מספר האנשים שמידע עליהם נמצא במאגר עולה על 10,000;

(2) יש במאגר מידע רגיש;

(3) המאגר כולל מידע על אנשים והמידע לא נמסר על ידיהם, מטעמים, או בהסכמתם למאגר זה;

(4) המאגר הוא של גוף ציבורי כהגדרתו בסעיף 23;

(5) המאגר משמש לשירותי דיוור ישיר כאמור בסעיף 17ג.

38. לעניין זה, יצוין כי סעיף 7(2), סעיף ההגדרות בחוק קובע כי:

”מידע רגיש” –

(1) נתונים על אישיותו של אדם, צנעת אישיותו, מצב בריאותו, מצבו הכלכלי, דעותיו ואמונתו”

39. כפי האמור בחלק העובדתי לעיל, על פי הפרסומים האמורים עולה החשש הכבד שמא בענייננו דין מתקיים הצלבת המידע האישי הפרטי של רוכשי הכרטיסים אל מול חשבונותיהם ברשתות החברתיות, באופן אשר עולה כדי 'מידע רגיש' ועשוי להביא ליצירת מאגר מידע בלתי חוקי, בלתי מפקח ואשר אין מידע לגבי אופן שמירתו והאבטחה המושמת עליו.

40. סעיף 10 לחוק הגנת הפרטיות, הוא אשר קובע את סמכות החובה של הרשות לנטר, לבקר ולפקח על קיומן של מאגרי מידע לא חוקיים. סעיף 10(ג) קובע כי "הרשם יפקח על מילוי הוראות חוק זה והתקנות לפיו".

41. סעיף 10(ה) קובע את סמכויות האכיפה של הרשם, ולרבות "לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר למסור לו ידיעות ומסמכים המתייחסים למאגר מידע" וכן סמכויות נוספות.

42. הנה כי כן, אין חולק כי למשיבה לעתירה, הרשות להגנת הפרטיות, עומדת סמכות חובה לפקח אחר מילוי הוראות חוק הגנת הפרטיות, ובפרט בנושאים הקשורים לרישום מאגרי מידע, ולחשש לקיומן של מאגרי מידע שאינם חוקיים. בהתאם, העותרת ביקשה מהמשיבה להשתמש באותה סמכות שניתנה לה על פי דין ולפקח אחר מילוי הוראות החוק, אך לא נענתה חרף העובדה שחלפו המועדים הקבועים בדין למתן מענה על-ידי הרשות.

ד. הפרת החוק לתיקון סדרי מינהל (החלטות והנמקות) על ידי המשיבה

43. כעת, משביססה את חובתה של המשיבה לבחון ולפקח על מאגרי מידע, תתייחס העותרת בקיצור המחייב לחובה החלה על המשיבה על פי סעיף 2(א) לחוק ההנמקות, להשיב לבקשת העותרת להשתמש בסמכותה על פי דין, לא יאוחר מ-45 ימים מיום קבלת הבקשה, וזאת בין אם העניין מושא הבקשה טעון בדיקה או דיון נוספים, ובין אם לאו.

44. כך מורנו סעיף 2(א) האמור:

”2. חובת מתן תשובה במועד

(א) נתבקש עובד הציבור, בכתב, להשתמש בסמכות שניתנה לו על פי דין, יחליט בבקשה וישיב למבקש בכתב בהקדם, אך לא יאוחר מארבעים וחמישה ימים מיום קבלת הבקשה”.

45. העותרת פנתה למשיבה לפני קרוב לשלושה חודשים (ראו נספח ע/1) ואף שלחה לפני משורת הדין מספר מכתבי תזכורת בבקשה שתפעל על פי החובות המוטלות עליה על פי דין, וכמפורט לעיל בתשתית העובדתית. לא זו אף זו, העותרת – בניסיונה להמנע מהגשת עתירה זו – אף פנתה למשיבה באמצעות פנייה טלפונית, ואף המתינה קרוב לשבועיים לקבלת המענה.

46. למרות כן, ובניגוד בוטה להוראת סעיף 2(א) הנזכר, פניות העותרת לא נענו עד עצם היום הזה, והעותרת נותרה ללא כל מענה.

47. על המדיניות הראויה שיש לנקוט בה עת ממאן בר סמכא מלהשיב לפניות האזרחים, עמד כב' השופט (כתוארו דאז) שמגר, ב-בג"ץ 153/77 ששון פרג' נ' עיריית פתח-תקוה, פ"ד לא(3) 427, בעמ' 432, כשקבע כדלקמן:

"אי-מתן תשובות לאזרח הפונה אל הרשות הוא בגדר רעה חולה ונפוצה במציאות שלנו וככל הנראה לא ניתן לשרש תופעה זו, אלא אם יינקטו צעדים החלטיים ויעילים יותר מאלה הנוהגים עתה, לרבות נקיטת הליכים משמעותיים נגד פקידי הציבור שאינם משיבים במועד על פנייתו של אזרח (ראה סעיף 6(א), סיפא, לחוק הנ"ל). יש יסוד להניח כי תגובות כאמור, בלויית הדרכה והסברה נאותות יהיה בהן כדי להגביר את המודעות לחובת מתן-התשובה, המעוגנת בחוק ואשר מתחייבת גם בלעדי זאת מיחסי אנוש נאותים".

48. מתוך כך, המחוקק לא הסתפק בקביעת המועד הסופי למתן מענה לתשובת הפונה, אלא אף קבע את הנפקות של היעדר מענה כזה בסעיף 6 לחוק ההנמקות:

6. תוצאות אי מילוי אחר החוק

(א) החלטה או פעולה של עובד הציבור לא יהיו פסולות בשל כך בלבד שהוא לא מילא אחרי הוראות הסעיפים 2א, 2ב, 4 או 5; ואולם בכל הליך לפני ועדת ערר או ועדת ערעור או לפני בית המשפט, על עובד הציבור הראיה כי החלטה או פעולה שלא ניתנה לגביהן תשובה או הודעה כאמור, נעשו כדין. הוראות סעיף זה אינן גורעות מאחריותו המשמעתית של עובד הציבור על אי-מילוי חובתו לפי חוק זה.

(ב) לא השיב עובד הציבור או לא הודיע תוך שלושת החדשים כאמור בסעיף 2 (א) או (ג), רואים בכך, לענין כל דין, החלטה לסרב לבקשה, ללא מתן נימוקים".

49. בקצרה, תבקש העותרת לציין כי בהתאם לעמדת המשנה ליועץ המשפטי לממשלה, את הסתירה בין סעיף 6 לבין סעיף 2 לחוק ההנמקות, שעניינה המועד הקבוע בחוק למתן תשובה על ידי עובד הציבור (האם על עובד הציבור להשיב תוך שלושה חודשים או שמא תוך 45 ימים), יש לפרש לפי המועד הקבוע בסעיף 2, קרי 45 ימים.

העתק חוות דעתה של המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (משפט ציבורי-מנהלי) מיום 29.10.2017 מצורף ומסומן כנספח ע/5.

50. כך, משלא נתקבלה כל התייחסות לפניות העותרת במשך למעלה לקרוב לשלושה חודשים, יש לראות בכך בסירוב לכל דבר ועניין לבקשות העותרת, ללא כל נימוק.

51. כתוצאה מכך, ובהתאם למצוותו של סעיף 6(א) הנ"ל, במחדל המתמשך קיבלו המשיבים החלטה שלא לפעול בסוגיה המועלית בעתירה, ומכאן, מאבדים המשיבים את חזקת החוקיות ועליהם הנטל להוכיח חוקיות התנהלותם זו – וזאת בהתאם למצוות סעיף 6 האמור לעיל.

52. אף הפסיקה קבעה כי אי-מענה של הרשות בפרק הזמן הקבוע במסגרת חוק ההנמקות פירושו סירוב לבקשה. כך נקבע בהקשר זה בפסק הדין בעניין בג"ץ 9388/11 גולדין אלי נ' שרת התרבות והספורט (נבו) (27.02.2012), בפסקה 4 לפסק הדין:

"בנוסף, סעיף 2(א) לחוק לתיקון סדרי המינהל (החלטות והנמקות), התשי"ט-1958 (להלן - החוק לתיקון סדרי המינהל), קובע את המועד בו מחויב עובד ציבור להשיב לבקשה לשימוש בסמכותו. בהמשך, בסעיף 6(ב), נקבעו ההשלכות של אי-מילוי הוראות החוק: "לא השיב עובד הציבור או לא הודיע תוך שלושת החדשים כאמור בסעיף 2 (א) או (ג), רואים בכך, לענין כל דין, החלטה לסרב לבקשה, ללא מתן נימוקים".

משמע, לפי הוראות חוק זה, דין אי מתן החלטה במועד כדין סירוב לבקשה (ראו

- גם - יצחק זמיר הסמכות המינהלית 1096-1097 כרך ב' (מהדורה שנייה, 2010)).
53. כתוצאה מכך, ובהתאם למצוותו של סעיף 6(א) הנ"ל, במחללה המתמשך קיבלה המשיבה הלכה למעשה החלטה מנהלית בלתי מנומקת שלא לפעול בסוגיה המועלית בעתירה, ומכאן, מאבדת היא את חזקת החוקיות ועליה הנטל להוכיח חוקיות התנהלות זו – וזאת בהתאם למצוות סעיף 6 האמור לעיל.
54. להשלכות היעדר מענה מן הרשות המנהלית התייחס בית המשפט הנכבד בפסק דינו בעניין בג"ץ 4221/20 עו"ד משה הר שמש נ' מנהל רשות המיסים (נבו 28.6.2020), בפסקה 3 לפסק הדין, כדלקמן:
- "עובד ציבור, ובכלל זה המשיבים, אכן נדרש על פי החוק לתיקון סדרי המינהל (החלטות והנמקות), התשי"ט-1958 (להלן: "חוק ההחלטות וההנמקות") להשיב לפניית הציבור ביחס לשימוש בסמכותו באופן מנומק ובתוך פרק הזמן שנקצב בחוק ההחלטות וההנמקות (ראו בפרט סעיפים 2 ו-2א לחוק ההחלטות וההנמקות). ואולם, התוצאות של אי מתן תשובה, כפי שנטען בענייננו, הוא שרואים את הבקשה כאילו סורבה, ואילו נטל הראייה להצדקת ההחלטה יועבר אל כתפי הרשות, כאמור בסעיף 6 לחוק ההחלטות וההנמקות".**
- ראו גם: עת"מ (חי') 1179/03 ד. עירון בע"מ נ' הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה - חיפה, פס' 9 לפסק הדין (פורסם בנבו, 6.1.2004); דפנה ברק ארז משפט מינהלי 419 (כרך א', 2010) (להלן – "ברק ארז").
55. יצוין, כי בשנים האחרונות שב בית המשפט העליון והביע מורת רוחו מתופעה פסולה זו לפיה מתעלמת הרשות מחובותיה הקבועות בחוק ההנמקות. ראו לעניין זה פסק דינו של כבוד השופט שטיין בעניין בג"ץ 1193/18 רגבים נ' שר הבטחון (פורסם בנבו 20.05.2019), בפסקה 8 לפסק דינו כדלקמן:
- "לצד מסקנה זו, ברצוני להביע מורת רוח על שהמדינה לא קיימה את חובותיה לפי חוק ההנמקות כאשר היא נמנעה מלענות לפניית העותרת במועדים ובאופן שחוק זה קבע. [...] בנסיבות אלה, שקלתי אם יהא זה ראוי שנחייב את המדינה לשאת בהוצאות העותרת חרף העובדה שלא נוכל לתת לעותרת את מבוקשה (ראו דפנה ברק-ארז משפט מינהלי כרך א' 434 (2010)), אולם החלטתי לעת הזו להסתפק בהבעת מורת-רוח".**
56. הנה כי כן, המשיבה פעלה בניגוד להוראות החוק הברורות שעה שהתעלמה התעלמות גורפת משלל פניותיה של העותרת על מנת להפעיל סמכותה הקבועה בחוק. בנסיבות העניין, אף פתוחה הייתה לעותרת הזכות להגיש עתירה התוקפת את החלטת הרשות לסרב להפעיל סמכותה על פי חוק, וכפי הוראות סעיף 6 לחוק ההנמקות.
57. יחד עם זאת, ומתוך ניסיון כן להביא לפתרון עניין זה בדרך המהירה והטובה ביותר, תבקש העותרת לעת הזו את תשובתה המנומקת של הרשות לפנייתיה, ותוך שהיא שומרת על מלוא זכויותיה לתקוף כל החלטה שתתקבל מטעם המשיבה, ולרבות פגמים שנפלו בשיקול דעתה המנהלי.
58. ומשנאמרו דברים אלו, תתייחס העותרת בקצרה לכשלים מנהליים נוספים בהתנהלות המשיבה, המחייבים את מתן הצו המבוקש ברישא לעתירה.

3.ד. פגמים מנהליים נוספים בהתנהלות המשיבה

3.ד.א. באי יישום הוראות החוק לתיקון סדרי מינהל, פועלת המשיבה בחוסר סמכות שבמחדל

59. בהימנעותה להשיב לפניות העותרת מתעלמת למעשה המשיבה מסמכות חובה הקבועה בדין – והיא להשיב לפניות הציבור בתוך 45 ימים. התנהלות זו נגועה בפגם הבסיסי והחמור ביותר שניתן לייחס לפעולת הרשות המנהלית – פעולה בחוסר סמכות.

60. בפעולתה בחוסר סמכות חורגת המשיבה מקיום העיקרון הבסיסי המושל בפעילות המנהל – עקרון חוקיות המנהל, המחייב אותה לפעול תמיד במסגרת ד' אמותיו של החוק. יפים לעניין זה הדברים שנכתבו בע"א 5958/15 פרחי ביקל בע"מ נ' הועדה המקומית לתכנון ולבניה - ראשון לציון, בפסקה 25 לפסק דינו של כב' השופט דנציגר (פורסם בנבו, 15.12.2016):

"עקרון חוקיות המינהל מהווה נורמה בסיסית במשפט הציבורי. עקרון זה מורה, כי כל רשות מנהלית חייבת לפעול בתוך דל"ת אמות הסמכות שהוקנתה לה בחוק. הרשות המינהלית רשאית ומוסמכת לעשות רק את אותן פעולות שהחוק הסמיך אותה לעשותן. זהו הביטוי של עקרון שלטון החוק בתחום המשפט המנהלי. הנפקות המעשית שלו היא, שהפעולה המנהלית חייבת להיות מבוססת על הסמכה בחוק (או מכוחו), וכן שאסור לפעולה זו לחרוג מן הגבולות שנקבעו להסמכה."

61. מחויבות זו לפעול בתוך ד' אמותיו של החוק, רלוונטית לכל סוג של פעולה או החלטה. כך, סעיף 2 לחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, תש"ס-2000 מגדיר מהי "החלטה של רשות":

"החלטה של רשות" - החלטה של רשות במילוי תפקיד ציבורי על פי דין, לרבות העדר החלטה וכן מעשה או מחדל."

62. מהגדרה זו נובע, שלעניין בחינת שאלת הסמכות שבפעולה או בהחלטה, אין נפקא מינה אם אלו מתבטאות בדמות "מעשה", או "מחדל":

"אכן, המשפט המינהלי מתייחס גם להיעדר החלטה וגם למחדל של הרשות המינהלית, כהחלטה מינהלית במובנה הרחב. על כן, גם היעדר החלטה ואי-עשייה, כפופים לחובה, שלפיה על הרשות לפעול אך ורק בגדר הסמכויות שהוקנו לה בדיון. לכן, ממילא, גם הפרת חובה זו היא בגדר חוסר סמכות, או חריגה מסמכות" (אליעד שרגא ורועי שחר המשפט המינהלי כרך 3, 15 (עילות ההתערבות) (2008)).

63. הנה כי כן, הימנעות הרשות המנהלית מהפעלת סמכותה מהווה פעולה בחוסר סמכות, הנעשית בדרך המחדל. זאת משום שהסמכות המוענקת לה על ידי המחוקק, מטילה עליה חובת פעולה:

"עצם הענקת הסמכות מלמד על כך שהמחוקק בדעה שקיים צורך להסדיר בדרך שלטונית נושא מסוים ושהרשות היא המתאימה להתמודד עמו. ואכן, זו ההצדקה החוקתית להפקדת כוחות שלטוניים בידי האמונות של המנהל הציבורי. כוחות אלו נועדו להפעלה בהתאם לצרכים שביסוד הענקתם. ומכאן שהענקת סמכות משמעותה הטלת חובת פעולה" (ברוך ברכה משפט מינהלי כרך ב 23 (1995)).

ראו גם לעניין זה קביעותיו של הנשיא בדימוס שמגר, בפסק דינו (בדעת מיעוט) בעניין בג"ץ 297/82 ברגר נ' שר הפנים, עמ' 26-47 (פורסם בנבו, 12.6.1983).

64. בענייננו, סעיף 2(א) לחוק ההנמקות מנוסח בדרך אשר לא מותירה לרשות הציבורית כל מתחם שיקול דעת באשר אם להשיב או לא להשיב לפניות הציבור, ובלשונו "נתבקש עובד הציבור, בכתב, להשתמש בסמכות שניתנה לו על פי דין, יחליט בבקשה וישיב למבקש בכתב בהקדם" בכך,

החוק מטיל על המשיבה חובה.

65. במקרה שבנדון, ובייחוד לנוכח הימנעותה של המשיבה מלבצע את החובות המוטלות עליה בהתאם ללוח הזמנים שקבעו הוראות המחוקק, שומה על בית המשפט הנכבד **לחייבה לפעול כמצוות החוק**.

ד.3.ב. המשיבה מפרה את החובה החלה על הרשות הציבורית לפעול במהירות ראויה

66. חובה נוספת המוטלת על הרשות הנה החובה לבצע את המוטל עליה בחוק במהירות הראויה. זאת, משום שפעולה מהירה יחסית, משרתת טוב יותר את האינטרס הציבורי. חובה זו נובעת, למעשה, מחובתה הכללית של הרשות לפעול בהגינות ובנאמנות לטובת האינטרס הציבורי (בג"ץ 5931/04 חגי מזורסקי ו-82 אח' נ' מדינת ישראל - משרד החינוך, פס' 15 לפסק הדין (פורסם בנבו, 8.12.2004); דפנה ברק ארז **משפט מינהלי** 407 (כרך א', 2010)).

67. חובה זו אף עוגנה במסגרת סעיף 11 **לחוק הפרשנות**, התשמ"א-1981, אשר קובע כי "הסמכה או חיוב לעשות דבר, בלי קביעת זמן לעשייתו – משמעם שיש **סמכות או חובה לעשותו במהירות הראויה ולחזור ולעשותו מזמן לזמן ככל הנדרש לפי הנסיבות**".

68. כן נקבע בפסיקה, כי המועד הסביר לביצוע החובה המוטלת על הרשות נקבע על-פי נסיבותיו של העניין, ובהתחשב במכלול השיקולים והאינטרסים בגדרו. עוד נקבע, כי הדרישה לפעול במהירות הראויה נגזרת, בין היתר "מעוצמת המשקל והחשיבות הנודעים לביצוע הפעולה במהירות, בין מבחינת אינטרס הכלל, ובין מבחינת אינטרס היחיד". **חובה זו מקבלת משמעות מיוחדת כאשר מדובר בזכויות אדם, או באינטרס ציבורי רב חשיבות** (בג"ץ 1999/07 גלאון נ' **וועדת הבדיקה הממשלתית לבדיקת אירועי המערכה בלבנון 2006**, פס' 8 לפסק דינה של כב' השופטת פרוקצ'יה (בדעת מיעוט) (19.4.2007)³).

69. בענייננו דנן, המדובר בהחלטה הנוגעת ללב ליבה של הסמכות המנהלית המוקנית לרשות – **והיא פיקוח על מאגרי מידע שאינם חוקיים**. אין חולק, אם כן, כי התעלמותה של המשיבה משלל פניות העותרת – וכיוצא בזה, המנעותה מכל טיפול בדיווח האמור, עולה בוודאי כדי חריגה מהחובה לפעול במהירות הראויה באופן חריג וקיצוני, המחייב אף הוא, בתורו את התערבותו של בית המשפט הנכבד.

70. יצוין, כי אף עצם הגשתה של עתירה זו, וסד הזמנים אשר ייגזר ממנה וייקבע על ידי בית המשפט הנכבד – קצר ככל שיהיה – יביא בהכרח לעיכובים נוספים במענה מטעם הרשות, עיכובים מיותרים אשר ידחו בתורם את הבדיקה אותה מחויבת הרשות לבצע, ותוך בזבוז משאבים ציבוריים יקרים. אף מן הטעם הזה, סבורה העותרת כי על בית המשפט הנכבד להתערב ולהורות על מתן הצו המבוקש ברישא לעתירה.

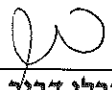
³ כב' השופטת פרוקצ'יה הייתה בדעת מיעוט בפסק הדין **בעניין גלאון** לעניין הסעד האופרטיבי, אך השופטים לא היו חלוקים בעניין החובה המוטלת על הרשות לפעול במועדים סבירים. ראו לעניין זה: בג"ץ 8730/03 **שירותי בריאות כללית נ' שר האוצר** פס' 35 לפסק דינו של כב' השופט ג'ובראן (פורסם בנבו, 21.6.2012).

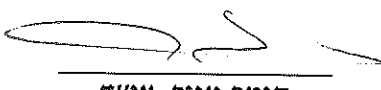
ה. סיכום

71. הנה הונחה על שולחנו של בית המשפט הנכבד עתירה אשר מן הראוי היה כי לעולם לא הייתה מגיעה לאוויר העולם. עתירה שכל כולה **ברשות ציבורית הבוחרת לזלזל באופן מודע באזרח הפשוט הפונה אליה, ותוך שהיא מתעלמת מחובותיה הקבועות בדין – הן לפעול בד' אמות הסמכות המוקנות לה, והן להשיב לפניות הציבור.**
72. עתירה זו, אשר כל כולה בניסיון נואש אחרון של העותרת לנסות ולקבל מענה לשלל פניותיה, תביא בהכרח להטלת עומס שיפוטי נוסף על בית המשפט הנכבד, כמו לבזבז משאבי ציבור שאין בהם צורך, ואשר היו יכולים להמנע לו הייתה המשיבה פועלת כנדרש ממנה ומשיבה לפניות העותרת.
73. יובהר, כי אכן לעותרת עומדים הכלים והידע המשפטי להתמודד עם מקרה בו הרשות ממאנת להשיב לפניות הציבור, **אולם אין זה הכלל אלא החריג.** לאזרח מן המניין אין את הכלים והמשאבים לפנות בהליך דומה, והתנהלות מעין זו של המשיבה פוגעת קשות בזכויותיו, מבלי כל יכולת מעשית להתנגדות מצדו ולקבלת המענה הנדרש.
74. עוד יובהר כי העותרת מודעת לאפשרות הפגיעה בקופה הציבורית לנוכח ניהולו של הליך זה, ואולם פגיעה זו היא בבחינת רע הכרחי, והעותרת מקווה כי תהא **ארעית וחד פעמית**, וכי יהיה בה כדי להקטין את הסבירות להישנותם של הליכים משפטיים מעין אלה, שעלותם עולה בהרבה על הפגיעה הארעית. זאת, באשר הם מביאים לעולם הליכים מיותרים אשר כל כולם **תוצאה ישירה של רשות מנהלית אשר מזלזלת במופגן בחובותיה המנהליות ובהוראות החוק החלות עליה.**
75. יצוין כי העתירה שבכותרת היא עתירה אשר מבקשת לעת הזו אך ורק את התייחסות המשיבה לפניותיה המרובות של העותרת, ואשר אינה יכולה למצות את הסעדים במקרה שתתקבל בסופו של יום החלטה בלתי סבירה או שנפלו בה פגמים מנהליים. אשר על כן, הרי שיתכן ועתירה זו מהווה רק את **"השלב הראשון"**, אשר עניינו קבלת ההחלטה המנהלית.
76. לא מן הנמנע – מבלי לקבוע מסמרות לעניין זה – כי ייתכן ויידרש **"השלב השני"** בדמות הליך ציבורי נוסף הבוחן את התנהלות המשיבה ואת הליך קבלת ההחלטות אצלה, והעותרת שומרת לעצמה את מלוא הזכות לבחון את ההחלטה המנהלית לכשתתקבל.
77. מטעם זה מתבקש בית המשפט הנכבד להאיץ את ההליכים ב**"שלב הראשון"** ולקבוע את העתירה לדיון במועד מוקדם, וזאת בכדי לאפשר את מיצוי הדיון, ככל שיידרש, ב**"שלב השני"**.
78. **לאור כל האמור לעיל, תתכבד העותרת לבקש כי יוצא הצו המפורט ברישא לעתירה זו.**
79. כן, לנוכח הטעמים האמורים, ובהם התנהלותה הבלתי חוקית של המשיבה, תבקש העותרת מבית המשפט הנכבד כי יפסוק הוצאות משמעותיות כנגד המשיבה, ותוך עמידה על ההתנהלות הבלתי סבירה והבלתי חוקית מצדה.
80. לבית המשפט הנכבד נתונה הסמכות העניינית לדון בעתירה זו, ולנוכח הקבוע בסעיף 28 לתוספת הראשונה בחוק בתי משפט לענינים מינהליים, תשי"ס-2000, שעניינה **"מאגרי מידע – החלטה של הרשם לפי חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981"**.

81. עתירה זו נתמכת בתצהירה של הגב' נועה סלוצקי, רכזת האגף המשפטי בתנועה למען איכות השלטון בישראל.

82. מן הדין ומן הצדק להיענות לאמור בעתירה זו.

רותם בבלי דביר, עו"ד

תומר נאור, עו"ד

ב"כ העותרת

25 ינואר 2022; כ"ג שבט תשפ"ב,
ירושלים

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר) 580178697

ע"י ב"כ עוה"ד ד"ר אליעד שרגא ו/או תומר נאור ו/או אריאל ברזילי
ו/או הידי נגב ו/או גילי גוטוירט ו/או רחלי אל-שי רוזנפלד ו/או רותם בבלי דביר
ו/או תמר באום

מרח' יפו 208, ת.ד. 4207, ירושלים 91043
טל': 02-5000073 ; פקס: 02-5000076

העותרת

- נגד -

1. הרשות להגנת הפרטיות

ע"י ב"כ עוה"ד מפרקליטות מחוז ת"א - אזרחי
מרח' קרית הממשלה, דרך בגין 125, תל אביב
ת.ד. 7360, מיקוד 6107202
טל': 02-6467064 ; פקס: 073-3928555

המשיבים

תצהיר

אני החתומה מטה הגב' נועה סלוצקי, מס' זהות 205819675, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת כולה ואת האמת בלבד, וכי אם לא אעשה כן אהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק, מצהירה בזה לאמור:

1. המצהירה הח"מ עובדת כרכזת האגף המשפטי של העותרת.
2. תצהירי זה ניתן לתמיכה בעתירה ולאימות האמור בה.
3. האמור בפרק העובדתי הוא בידיעתי האישית.
4. האמור בפרק המשפטי הוא נכון לפי מיטב ידיעתי ואמונתי. המקור לידיעתי ולאמונתי הוא ייעוץ משפטי שקיבלתי.
5. אני מצהירה כי השם דלעיל הוא שמי, החתימה דלמטה היא חתימתי, וכי תוכן תצהירי זה אמת.

נועה סלוצקי, המצהירה

אישור

אני החתום מטה תומר נאור, עורך דין, מאשר בזה כי ביום 24.01.2022 הופיעה בפני הגב' נועה סלוצקי, המוכרת לי אישית ואשר זיהיתיה על פי תעודת זהות מס' 205819675, ולאחר שהוזהרתי כי עליה לומר את האמת כולה ואת האמת בלבד, וכי תהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק אם לא תעשה כן, אישרה נכונות הצהרתה דלעיל וחתמה עליה בפני.

תומר נאור, עו"ד
מ.ר. 66842

תומר נאור, עו"ד

תוכן הנספחים

17	העתק מכתבה של העותרת מיום 04.11.2021 עמודים 17 עד 20	נספח 1
22	העתק מכתבה של העותרת מיום 15.12.2021 עמודים 22 עד 27	נספח 2
29	העתק מכתבה של העותרת מיום 30.12.2021 עמודים 29 עד 40	נספח 3
42	העתק עמוד אודות מאתר הרשות להגנת הפרטיות עמודים 42 עד 42	נספח 4
44	העתק חוו"ד המשנה ליועץ המשפטי לממשלה מיום 2.10.2017 עמודים 44 עד 47	נספח 5

נספח 1

העתק מכתבה של העותרת מיום

04.11.2021

עמודים 17 עד 20

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)

الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل The Movement for Quality Government in Israel

04 בנובמבר 2021; כ"ט חשוון תשפ"ב

לכבוד

הרשות להגנת הפרטיות
קרית הממשלה
תל אביב

שלום רב,

הנדון: איסוף מידע עודף ויצירת מאגר מידע בלתי חוקי באמצעות מכירת כרטיסים להופעה באתר eventer

בשם התנועה למען איכות השלטון בישראל, ע"ר, (להלן: "התנועה"), הרינו מתכבדים לפנות אליך כדלקמן:

- ביום 25.10.2021 פורסמה בתוכנית הרדיו "השורה התחתונה" בתחנת הרדיו גלי צה"ל¹, ידיעה לפיה רכישת הכרטיסים להופעה של "Polo & Pan" בהפקת חברת ההפקה פיוצ'ר ממורי בע"מ דרך אתר "eventer", הותנתה כאחד משדות החובה הנדרשים לטובת רכישת הכרטיסים במילוי לינק ל"אינסטגרם" או ל"פייסבוק" האישיים.
- על פי האמור בידיעה, לצד הדרישה למילוי פרטי זיהוי מקובלים כגון מספר תעודת זהות, מספר טלפון נייד, כתובת וכתובת מייל, רוכשי הכרטיסים חויבו למלא את פרטי חשבונם האישי ברשתות החברתיות "אינסטגרם" או "פייסבוק".
- מדובר בדרישה חריגה ביותר, המובילה ליצירת מאגר מידע רחב ורגיש על רוכשי הכרטיסים שעלול להכיל את תמונותיהם, תמונות משפחותיהם ומכריהם, מידע רגיש על אמונותיהם ודעותיהם בנושאים שונים ועוד מידע רב אשר נמצא אודות משתמשי הרשתות החברתיות ואין לו קשר כלל למטרת הרכישה.
- חמור מכך, אופן הזנת הנתונים באתר מייצר בהכרח מאגר נתונים המאפשר הצלבת מידע רגיש ביותר הכולל את מספר הזהות של אדם, תמונתו, ופרטים מזהים אחרים.
- כזכור, הזכות לפרטיות מעוגנת בחוקים שונים, בראשם חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן: "החוק").
- סעיף 8 לחוק להגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 עוסק ברישום מאגר מידע והשימוש בו (תיקון מס' 4) תשנ"ו-1996, לפי סעיף 8.א):

"לא ינהל אדם ולא יחזיק מאגר מידע החייב ברישום לפי סעיף זה, אלא אם

כן התקיים אחד מאלה:

(1) המאגר נרשם בפנקס;

(2) הוגשה בקשה לרישום המאגר והתקיימו הוראות סעיף 10(ב);

¹ "שורה תחתונה" 21: 50-18: 00 (גלי צה"ל 25.10.2021).

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)

الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل The Movement for Quality Government in Israel

- (3) המאגר חייב ברישום לפי סעיף קטן (ה) והוראת הרשם כללה הרשאה לניהול והחזקה של המאגר עד רישומו.
7. כמו כן, בסעיף 8. (ג) מפורטות הנסיבות בגינן חלה חובה על בעל מאגר מידע ברישום בפנקס:
- "בעל מאגר מידע חייב ברישום בפנקס ועל בעל המאגר לרשמו אם נתקיים בו אחד מאלה:
- (1) מספר האנשים שמידע עליהם נמצא במאגר עולה על 10,000;
- (2) יש במאגר מידע רגיש;
- (3) המאגר כולל מידע על אנשים והמידע לא נמסר על ידיהם, מטעמם, או בהסכמתם למאגר זה;
- (4) המאגר הוא של גוף ציבורי כהגדרתו בסעיף 23;
- (5) המאגר משמש לשירותי דיוור ישיר כאמור בסעיף 17ג.
8. לפי ההגדרות בחוק בסעיף 7. (2):
- "מידע רגיש" –
- (1) נתונים על אישיותו של אדם, צנעת אישיותו, מצב בריאותו, מצבו הכלכלי, דעותיו ואמונתו
9. הנה כי כן, הצלבת המידע האישי הפרטי של רוכשי הכרטיסים אל מול חשבונותיהם ברשתות החברתיות, מביא ליצירת מאגר מידע בלתי חוקי, בלתי מפקח ואשר אין מידע לגבי אופן שמירתו והאבטחה המושמת עליו.
10. נזכיר, בהקשר זה, כי סעיף 17 לחוק עוסק באחריות לאבטחת מידע וקובע כי:
- "בעל מאגר מידע, מחזיק במאגר מידע או מנהל מאגר מידע, כל אחד מהם אחראי לאבטחת המידע שבמאגר המידע."
11. לקראת סופה של הכתבה, מובאת תגובתה של הרשות להגנת פרטיות, לפיה:
- "הסוגיה מעוררת שאלות קשות, בין היתר בהיבטי פרטיות בנוגע למטרת איסוף המידע, שמירה והצלבה עם מידע אחר. אנחנו מתכוונים בהחלט לבדוק את המקרה. הרשות קוראת לחברות וארגונים לא לדרוש מידע עודף, כי מעבר לפגיעה פוטנציאלית עודפת בפרטיות, הדבר מגביר את האחריות ואת החשיפה שלהם במקרה של אירוע של דליפת מידע".²
12. לעניין זה, יצוין כי במקרה מעין זה, קיימת לרשות סמכות שבחובה, המעוגנת בסעיף 10 לחוק, לבחון את הנושא, וכן לבחון האם אכן מוחזק מאגר מידע בלתי חוקי על ידי מי מספקי הכרטיסים – האתר או מפיק האירוע. כן חובה על הרשות לבחון מדוע נאסף מידע זה, ומה בכוונת המפיק לעשות עמו. יצוין, בהקשר זה כי הן המפיק והן חברת הכרטיסים סירבו להשיב לפניית גלי צה"ל.

² "שורה תחתונה" 15: 21-40: 21 (גלי צה"ל 25.10.2021).

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)

الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل The Movement for Quality Government in Israel

13. הנה כי כן, נוכח האמור לעיל, ולאור חשיבותה הרבה של הזכות לפרטיות אשר עולה גם מתגובתכם המובאת לעיל, נבקשכם להפעיל את סמכויותיכם הקבועות בחוק, לטובת בדיקה של תקינות מאגר המידע, האם נרשם בפנקס כדין והאם מאובטח כדין, וכי תוצאות בדיקות אלו יפורסמו לציבור.

14. כן נתכבד לבקש כי תעבירו לנו עדכון בדבר הפעולות שננקטו בנושא על ידי הרשות.

15. לטיפולכם המהיר ותגובתכם בהקדם, נודה.

בברכה,

נועה סלוצקי

רכזת האגף המשפטי

תומר נאור, עו"ד

ראש האגף המשפטי

מאת:
נשלח:
אל:
נושא:

הרשות להגנת הפרטיות <PPA@justice.gov.il>
יום ראשון 07 נובמבר 2021 12:33
Office2
פניה 18820 - RE: איסוף מידע עודף ויצירת מאגר מידע בלתי חוקי באמצעות מכירת
כרטיסים להופעה באתר eventer

שלום רב,

פנייתכם התקבלה ברשות להגנת הפרטיות והועברה לבחינת הגורמים הרלוונטיים.

סימוכין הפניה – 18820.

בברכה,

הרשות להגנת הפרטיות
טל' 073-3928522 | ppa@justice.gov.il
| קרית הממשלה, ת.ד. 7360, תל אביב 6107202

From: ppa_rishum <ppa_rishum@justice.gov.il>
Sent: Sunday, November 7, 2021 6:48 AM
To: PPA@justice.gov.il <PPA@justice.gov.il>
Subject: FW: eventer איסוף מידע עודף ויצירת מאגר מידע בלתי חוקי באמצעות מכירת כרטיסים להופעה באתר

From: Office2 <Office2@magg.org.il>
Sent: Thursday, November 4, 2021 4:11 PM
To: ppa_rishum <ppa_rishum@justice.gov.il>
Subject: eventer איסוף מידע עודף ויצירת מאגר מידע בלתי חוקי באמצעות מכירת כרטיסים להופעה באתר

שלום,
מצ"ב מכתב לכבוד: הרשות להגנת הפרטיות
הנדון: איסוף מידע עודף ויצירת מאגר מידע בלתי חוקי באמצעות מכירת כרטיסים להופעה באתר eventer
נא לאשר קבלת מייל זה במייל חוזר.

ניצן אבירם
מזכירות
התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)
רח' יפו 208, ירושלים, ת.ד. 4207
טל': 02-5000073
פקס: 02-5000076
www.magg.org.il

התנועה
לאיכות
השלטון

נספח 2

העתק מכתבה של העותרת מיום

15.12.2021

עמודים 22 עד 27

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)

الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل The Movement for Quality Government in Israel

15 דצמבר 2021; י"א טבת תשפ"ב

לכבוד

הרשות להגנת הפרטיות
קרית הממשלה
תל אביב

שלום רב,

הנדון: תזכורת אי מענה למכתב בעניין איסוף מידע עודף ויצירת מאגר מידע בלתי חוקי באמצעות מכירת כרטיסים להופעה באתר eventer

סימוכין: פנייתנו מיום 04.11.2021

בשם התנועה למען איכות השלטון בישראל, ע"ר, (להלן: "התנועה"), הרינו מתכבדים לפנות אליך כדלקמן:

1. ביום 04.11.2021 פנינו אליכם במכתב שעניינו איסוף מידע עודף ויצירת מאגר מידע בלתי חוקי באמצעות מכירת כרטיסים להופעה של "Polo & Pan" בהפקת חברת ההפקה פיוצ'ר ממורי בע"מ דרך אתר "eventer", לנוחיותכם המכתב מצורף כנספח א'.

2. כאמור במכתב, ביום 25.10.2021 פורסמה בתוכנית הרדיו "השורה התחתונה" בתחנת הרדיו גלי צה"ל¹ ידיעה לפיה לצד הדרישה למילוי פרטי זיהוי מקובלים כגון מספר תעודת זהות, מספר טלפון נייד, כתובת וכתובת מייל, רוכשי הכרטיסים חויבו למלא את פרטי חשבונם האישי ברשתות החברתיות "אינסטגרם" או "פייסבוק".

3. לקראת סופה של הכתבה, מובאת תגובת הרשות להגנת פרטיות, לפיה:

"הסוגיה מעוררת שאלות קשות, בין היתר בהיבטי פרטיות בנוגע למטרת איסוף המידע, שמירה והצלבה עם מידע אחר. אנחנו מתכוונים בהחלט לבדוק את המקרה. הרשות קוראת לחברות וארגונים לא לדרוש מידע עודף, כי מעבר לפגיעה פוטנציאלית עודפת בפרטיות, הדבר מגביר את האחריות ואת החשיפה שלהם במקרה של אירוע של דליפת מידע".²

4. עוד נכתב בפנייתנו, כי במקרה מעין זה, קיימת לרשות סמכות שבחובה, המעוגנת בסעיף 10 לחוק, לבחון את הנושא, וכן לבחון האם אכן מוחזק מאגר מידע בלתי חוקי על ידי מי מספקי הכרטיסים – האתר או מפיק האירוע. כן חובה על הרשות לבחון מדוע נאסף מידע זה, ומה כוונת המפיק לעשות עמו.

5. נוכח האמור לעיל, ולאור חשיבותה הרבה של הזכות לפרטיות אשר עולה גם מתגובתכם המובאת לעיל, פנינו אליכם בבקשה להפעיל את סמכויותיכם הקבועות בחוק, לטובת בדיקה

¹ "שורה תחתונה" 21: 50-18: 00 (גלי צה"ל 25.10.2021).

² "שורה תחתונה" 21: 40-21: 15 (גלי צה"ל 25.10.2021).

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)

الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل The Movement for Quality Government in Israel

של תקינות מאגר המידע, האם נרשם בפנקס כדין והאם מאובטח כדין, וכי תוצאות בדיקות אלו יפורסמו לציבור.

6. טרם קיבלנו מכם כל מענה לפנייה, זאת על אף חשיבותו הציבורית הרבה של העניין הנדון.
7. חלפו מעל 40 ימים ממועד שליחת המכתב, וכן ביום ראשון ה-19.12.2021 יחלפו 45 יום ממועד המכתב.
8. כפי הידוע לכם, חלה עליכם כרשות מנהלית החובה, הקבועה בסעיף 2(א) לחוק לתיקון סדרי המינהל (החלטות והנמקות), התשי"ט-1958 (להלן: "חוק סדרי המינהל"), להשיב לבקשה מפורשת להשתמש בסמכות המוקנית לכם עפ"י דין, לא יאוחר מ-45 ימים מיום קבלת הבקשה, וזאת בין אם העניין מושא הבקשה טעון בדיקה או דיון נוספים, ובין אם לאו.
9. כך מורנו סעיף 2(א) האמור:

2" חובת מתן תשובה במועד

(א) נתבקש עובד הציבור, בכתב, להשתמש בסמכות שניתנה לו על פי דין, יחליט בבקשה וישיב למבקש בכתב בהקדם, אך לא יאוחר מארבעים וחמישה ימים מיום קבלת הבקשה."

10. במידה ולא יתקבל מענה תוך 45 יום ממועד שליחת המכתב, הרי יש לראות בכך כסירוב לכל דבר ועניין לבקשות העותרת להפעיל את סמכותכם, וללא כל נימוק, כך שיחול עליכם הדין המנהלי לעניין זה, ככל רשות המסרבת להפעיל את סמכות החובה שלה ללא נימוקים.
11. לעניין זה, נבקש להפנות להחלטה 693/21 מיום 06.12.2021, של דוד רוזן נציב תלונות הציבור על מייצגי המדינה בערכאות (נת"ם), בעניין תלונה שהגישה התנועה למען איכות השלטון בישראל, שם התייחס לדברים באמרו:

"בהתאם לסעיף 2 לחוק לתיקון סדרי המינהל (החלטות והנמקות), תשי"ט-1958, על עובד ציבור אשר נתבקש בכתב להשתמש בסמכות שניתנה לו על פי דין, להחליט בבקשה ולהשיב למבקש בכתב, לא יאוחר מארבעים וחמישה ימים מיום קבלת הבקשה."

12. על כן, נתכבד לפנות אליכם בשנית, בבקשה למענה לפנייתנו הדחופה בהקדם האפשרי וללא סיהוי.

13. לטיפולכם ולתגובתכם, נודה.

בברכה,

נועה סלוצקי

רכזת האגף המשפטי

תומר נאור, עו"ד

ראש האגף המשפטי

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)

الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل The Movement for Quality Government in Israel

04 בנובמבר 2021; כ"ט חשוון תשפ"ב

לכבוד

הרשות להגנת הפרטיות
קרית הממשלה
תל אביב

שלום רב,

הנדון: איסוף מידע עודף ויצירת מאגר מידע בלתי חוקי באמצעות מכירת כרטיסים להופעה באתר eventer

בשם התנועה למען איכות השלטון בישראל, ע"ר, (להלן: "התנועה"), הרינו מתכבדים לפנות אליך כדלקמן:

1. ביום 25.10.2021 פורסמה בתוכנית הרדיו "השורה התחתונה" בתחנת הרדיו גלי צה"ל¹, ידיעה לפיה רכישת הכרטיסים להופעה של "Polo & Pan" בהפקת חברת ההפקה פיוצ'ר ממורי בע"מ דרך אתר "eventer", הותנתה כאחד משדות החובה הנדרשים לטובת רכישת הכרטיסים במילוי לינק ל"אינסטגרם" או ל"פייסבוק" האישיים.
2. על פי האמור בידיעה, לצד הדרישה למילוי פרטי זיהוי מקובלים כגון מספר תעודת זהות, מספר טלפון נייד, כתובת וכתובת מייל, רוכשי הכרטיסים חויבו למלא את פרטי חשבונם האישי ברשתות החברתיות "אינסטגרם" או "פייסבוק".
3. מדובר בדרישה חריגה ביותר, המובילה ליצירת מאגר מידע רחב ורגיש על רוכשי הכרטיסים שעלול להכיל את תמונותיהם, תמונות משפחותיהם ומכריהם, מידע רגיש על אמונותיהם ודעותיהם בנושאים שונים ועוד מידע רב אשר נמצא אודות משתמשי הרשתות החברתיות ואין לו קשר כלל למטרת הרכישה.
4. חמור מכך, אופן הזנת הנתונים באתר מייצר בהכרח מאגר נתונים המאפשר הצלבת מידע רגיש ביותר הכולל את מספר הזהות של אדם, תמונתו, ופרטים מזהים אחרים.
5. כזכור, הזכות לפרטיות מעוגנת בחוקים שונים, בראשם חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן: "החוק").
6. סעיף 8 לחוק להגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 עוסק ברישום מאגר מידע והשימוש בו (תיקון מס' 4) תשנ"ו-1996, לפי סעיף 8.א):

"לא ינהל אדם ולא יחזיק מאגר מידע החייב ברישום לפי סעיף זה, אלא אם כן התקיים אחד מאלה:

- (1) המאגר נרשם בפנקס;
- (2) הוגשה בקשה לרישום המאגר והתקיימו הוראות סעיף 10(ב1);

¹ "שורה תחתונה" 21: 50-18:00 (גלי צה"ל 25.10.2021).

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)

الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل The Movement for Quality Government in Israel

(3) המאגר חייב ברישום לפי סעיף קטן (ה) והוראת הרשם כללה הרשאה לניהול

והחזקה של המאגר עד רישומו.

7. כמו כן, בסעיף 8. (ג) מפורטות הנסיבות בגינן חלה חובה על בעל מאגר מידע ברישום בפנקס:

"בעל מאגר מידע חייב ברישום בפנקס ועל בעל המאגר לרשמו אם נתקיים בו

אחד מאלה:

(1) מספר האנשים שמידע עליהם נמצא במאגר עולה על 10,000;

(2) יש במאגר מידע רגיש;

(3) המאגר כולל מידע על אנשים והמידע לא נמסר על ידיהם, מטעמים, או

בהסכמתם למאגר זה;

(4) המאגר הוא של גוף ציבורי כהגדרתו בסעיף 23;

(5) המאגר משמש לשירותי דיוור ישיר כאמור בסעיף 17ג.

8. לפי ההגדרות בחוק בסעיף 7. (2):

"מידע רגיש" –

(1) נתונים על אישיותו של אדם, צנעת אישיותו, מצב בריאותו, מצבו הכלכלי,

דעותיו ואמונתו"

9. חנה כי כן, הצלבת המידע האישי הפרטי של רוכשי הכרטיסים אל מול חשבוניותיהם ברשתות

החברתיות, מביא ליצירת מאגר מידע בלתי חוקי, בלתי מפורק ואשר אין מידע לגבי אופן

שמירתו והאבטחה המושמט עליו.

10. נזכיר, בהקשר זה, כי סעיף 17 לחוק עוסק באחריות לאבטחת מידע וקובע כי:

"בעל מאגר מידע, מחזיק במאגר מידע או מנהל מאגר מידע, כל אחד מהם

אחראי לאבטחת המידע שבמאגר המידע."

11. לקראת סופה של הכתבה, מובאת תגובתה של הרשות להגנת פרטיות, לפיה:

"הסוגיה מעוררת שאלות קשות, בין היתר בהיבטי פרטיות בנוגע למטרת

איסוף המידע, שמירה והצלבה עם מידע אחר. אנחנו מתכוונים בהחלט לבדוק

את המקרה. הרשות קוראת לחברות וארגונים לא לדרוש מידע עודף, כי מעבר

למגיעה פוטנציאלית עודפת בפרטיות, הדבר מגביר את האחריות ואת

החשיפה שלהם במקרה של אירוע של דליפת מידע".²

12. לעניין זה, יצוין כי במקרה מעין זה, קיימות לרשות סמכות שבחובה, המעוגנת בסעיף 10 לחוק,

לבחון את הנושא, וכן לבחון האם אכן מוחזק מאגר מידע בלתי חוקי על ידי מי מספקי

הכרטיסים – האתר או מפיץ האירוע. כן חובה על הרשות לבחון מדוע נאסף מידע זה, ומה

בכוונת המפיק לעשות עמו. יצוין, בהקשר זה כי הן המפיק והן חברת הכרטיסים סירבו

להשיב לפניית גלי צה"ל.

² "שורה תחתונה" 15:21-40:21 (גלי צה"ל 25.10.2021).

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)

الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل The Movement for Quality Government in Israel

13. הנה כי כן, נוכח האמור לעיל, ולאור חשיבותה הרבה של הזכות לפרטיות אשר עולה גם מתגובתכם המובאת לעיל, נבקשכם להפעיל את סמכויותיכם הקבועות בחוק, לטובת בדיקה של תקינות מאגר המידע, האם נרשם בפנקס כדין והאם מאובטח כדין, וכי תוצאות בדיקות אלו יפורסמו לציבור.

14. כן נתכבד לבקש כי תעבירו לנו עדכון בדבר הפעולות שננקטו בנושא על ידי הרשות.

15. לטיפולכם המהיר ותגובתכם בהקדם, נודה.

בברכה,

נועה סלוצקי

רכזת האגף המשפטי

תומר נאור, עו"ד

ראש האגף המשפטי

Office2

מאת: ppa_rishum <ppa_rishum@justice.gov.il>
נשלח: 15:28 15 דצמבר 2021 יום רביעי
אל: Office2
נושא: מענה אוטומטי
קבצים מצורפים: image001.png; image002.png

שלום רב,

פנייתך בנושאי רישום מאגר מידע התקבלה ברשות להגנת הפרטיות והועברה להמשך טיפול.

אנו מזמינים אותך לקבל מידע נוסף בנושאי רישום מאגר מידע באתר הרשות להגנת הפרטיות בקישור הבא << לחצו כאן.

בברכה,

הרשות להגנת הפרטיות

הרשות להגנת הפרטיות
דוֹמִינִינְטָה אֶסְטְרוֹנְטִיקָה דִּי־עֵצִים זֶהָ
מִנְחֵלָה יִשְׂרָאֵלִית לְהִגְוִלּוּת

משרד המשפטים
רְשֵׁמֶת הַיִּשְׁרָאֵלִית לְהִגְוִלּוּת

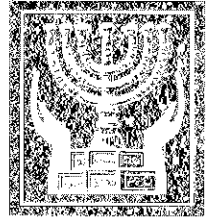

נספח 3

העתק מכתבה של העותרת מיום

30.12.2021

עמודים 29 עד 40

30 דצמבר 2021; כ"ו טבת תשפ"ב

לכבוד

הרשות להגנת הפרטיות
קרית הממשלה
תל אביב

שלום רב,

הנדון: תזכורת שנייה – אי מענה למכתב בעניין איסוף מידע עודף ויצירת מאגר מידע בלתי חוקי באמצעות מכירת כרטיסים להופעה באתר eventer

סימוכין: פנייתנו מיום 04.11.2021, 15.12.2021

בשם התנועה למען איכות השלטון בישראל, ע"ר, (להלן: "התנועה"), הרינו מתכבדים לפנות אליך כדלקמן:

1. ביום 04.11.2021 פנינו אליכם במכתב שעניינו איסוף מידע עודף ויצירת מאגר מידע בלתי חוקי באמצעות מכירת כרטיסים להופעה של "Polo & Pan" בהפקת חברת ההפקה פיוצ'ר ממורי בע"מ דרך אתר "eventer" (להלן: "המכתב"), לנוחיותכם המכתב מצורף כנספח א'.
2. לאחר שלא קיבלנו מכם כל מענה, שלחנו אליכם מכתב תזכורת ב-15.12.2021, להזכירכם כי ב-19.12.2021 חולפים 45 יום ממועד שליחת המכתב, מכתב התזכורת מצורף כנספח ב'.
3. כיום, בחלוף כמעט 60 ימים ממועד שליחת המכתב, אנו פונים אליכם, למעלה מן הצורך, במכתב תזכורת שני ואחרון, ועל מנת לנסות לקבל מענה מבלי להיזקק לפנייה לערכאות.
4. כפי הידוע לכם, בהיותכם רשות מנהלית, חלה עליכם החובה הקבועה בסעיף 2(א) לחוק לתיקון סדרי המינהל (החלטות והנמקות), התשי"ט-1958 (להלן: "חוק סדרי המינהל"), להשיב לבקשה להשתמש בסמכות המוקנית לכם בדיון, לא יאוחר מ-45 ימים מיום קבלת הבקשה, וזאת בין אם העניין מושא הבקשה טעון בדיקה או דיון נוספים, ובין אם לאו.
5. כך מורנו סעיף 2(א) האמור:

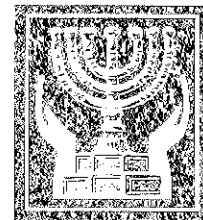
2". חובת מתן תשובה במועד

(א) נתבקש עובד הציבור, בכתב, להשתמש בסמכות שניתנה לו על פי דין, יחליט בבקשה וישיב למבקש בכתב בהקדם, אך לא יאוחר מארבעים וחמישה ימים מיום קבלת הבקשה."

6. המחוקק לא הסתפק בקביעת המועד הסופי למתן מענה לתשובת הפונה, אלא אף קבע את הנפקות של היעדר מענה כזה בסעיף 6 לחוק סדרי מינהל:

6". תוצאות אי מילוי אחר החוק

(א) החלטה או פעולה של עובד הציבור לא יהיו פסולות בשל כך בלבד שהוא לא מילא אחרי הוראות הסעיפים 2א, 2ב, 4 או 5; ואולם בכל הליך לפני ועדת ערר או ועדת ערעור או לפני בית המשפט, על עובד

הציבור הראיה כי החלטה או פעולה שלא ניתנה לגביהן תשובה או הודעה כאמור, נעשו כדין. הוראות סעיף זה אינן גורעות מאחריות המשמעתית של עובד הציבור על אי-מילוי חובתו לפי חוק זה.

(ב) לא השיב עובד הציבור או לא הודיע תוך שלושת החדשים כאמור בסעיף 2 (א) או (ג), רואים בכך, לענין כל דין, החלטה לסרב לבקשה, ללא מתן נימוקים."

7. על עניין זה עמדה גם המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (משפט ציבורי ומנהלי) לשעבר, עו"ד דינה זילבר (להלן: "עו"ד זילבר"), במסגרת חוות דעתה בעניין "הסדרת חוסר בהירות בחוק לתיקון סדרי המינהל (החלטות והנמקות)", התשי"ט-1958 מיום 29.10.2017.
8. אז, בעקבות פנייתנו לשרת המשפטים בבקשה לבחון את האנומליה שנוצרה בעניין פרקי הזמן הקבועים בסעיפים 2 ו-6 לחוק ההנמקות לאחר תיקון מס' 3, קבעה עו"ד זילבר כי "יש לראות בתקופת-הזמן שנקבעה בסעיף 6 (ב) כ'עוקבת' אחרי תקופת-הזמן שנקבעה בסעיף 2 (א), שהיא התקופה הראשית, וזאת גם אם בניסוחו הנוכחי של סעיף 6 (ב) קיימת בעייתיות כרגע". לפיכך הרשות המנהלית חייבת להשיב לפנייה אליה תוך 45 יום, והסעד באם הרשות לא ביצעה את החובה המוטלת עליה תוך 45 יום, הוא שרואים בחוסר המענה כסירוב לבקשה ללא נימוק. וכפי שציינה עו"ד זילבר, פרשנות זו היא הראויה מכיוון שפרשנות אחרת תביא למצב אבסורדי לפיו "הרשות המינהלית חייבת להשיב תוך 45 יום, אבל אין להפרת חובה זו כל משמעות משפטית, וניתן למעשה להשיב עד לתקופה של שלושה חודשים ללא חשש". העתק חוות דעתה של המשנה ליועץ המשפטי לשעבר, עו"ד זילבר בעניין חוק ההנמקות מיום 29.10.2017, מצורף כנספח ג'.
9. הנה, התעלמותכם מפניות הציבור בלתי ראויה ומזלזלת, וכאמור – אף עומדת בניגוד לחוק – ומתוך כך, ככל שלא תשיבו לפנייתנו, לא תותירו בידינו כל ברירה זולת פנייה לערכאות שיפוטיות, בדרך אשר תטיל עלויות גבוהות על הקופה הציבורית.
10. אשר על כן, נבקש פעם נוספת ואחרונה את תגובתכם למכתבנו אשר בסימוכין, **ללא שיהיו נוסף, ולא יאוחר מיום 10.1.2022**, וזאת על מנת שנוכל לבחון את המשך צעדנו, לרבות המשפטיים.
11. לטיפולכם ולתגובתכם, נודה.

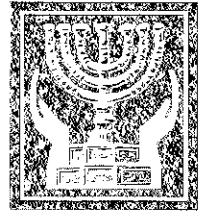
בברכה,

נועה סלוצקי

רכזת האגף המשפטי

תומר נאור, עו"ד

ראש האגף המשפטי

04 בנובמבר 2021; כ"ט חשוון תשפ"ב

לכבוד

הרשות להגנת הפרטיות
 קרית הממשלה
 תל אביב

שלום רב,

הנדון: איסוף מידע עודף ויצירת מאגר מידע בלתי חוקי באמצעות מכירת
ברטיסים להופעה באתר eventer

בשם התנועה למען איכות השלטון בישראל, ע"ר, (להלן: "התנועה"), חרינו מתכבדים לפנות אליך כדלקמן:

1. ביום 25.10.2021 פורסמה בתוכנית הרדיו "השורה התחתונה" בתחנת הרדיו גלי צה"ל¹, ידיעה לפיה רכישת הכרטיסים להופעה של "Polo & Pan" בהפקת חברת ההפקה פיוצ'ר ממורי בע"מ דרך אתר "eventer", הותנתה כאחד משדות החובה הנדרשים לטובת רכישת הכרטיסים במילוי לינק ל"אינסטגרם" או ל"פייסבוק" האישיים.
2. על פי האמור בידיעה, לצד הדרישה למילוי פרטי זיהוי מקובלים כגון מספר תעודת זהות, מספר טלפון נייד, כתובת וכתובת מייל, רוכשי הכרטיסים חויבו למלא את פרטי חשבונם האישי ברשתות החברתיות "אינסטגרם" או "פייסבוק".
3. מדובר בדרישה חריגה ביותר, המובילה ליצירת מאגר מידע רחב ורגיש על רוכשי הכרטיסים שעלול להכיל את תמונותיהם, תמונות משפחותיהם ומכריחם, מידע רגיש על אמונותיהם ודעותיהם בנושאים שונים ועוד מידע רב אשר נמצא אודות משתמשי הרשתות החברתיות ואין לו קשר כלל למטרת הרכישה.
4. חמור מכך, אופן הזנת הנתונים באתר מייצר בהכרח מאגר נתונים המאפשר הצלבת מידע רגיש ביותר הכולל את מספר הזהות של אדם, תמונתו, ופרטים מזהים אחרים.
5. כזכור, הזכות לפרטיות מעוגנת בחוקים שונים, בראשם חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן: "החוק").
6. סעיף 8 לחוק להגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 עוסק ברישום מאגר מידע והשימוש בו (תיקון מס' 4) תשנ"ו-1996, לפי סעיף 8.א):

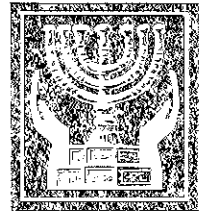
"לא ינהל אדם ולא יחזיק מאגר מידע החייב ברישום לפי סעיף זה, אלא אם

כן התקיים אחד מאלה:

(1) המאגר נרשם בפנקס;

(2) הוגשה בקשה לרישום המאגר והתקיימו הוראות סעיף 10(ב1);

¹ "שורה תחתונה" 21: 50-18: 00 (גלי צה"ל 25.10.2021).

(3) המאגר חייב ברישום לפי סעיף קטן (ה) והוראת הרשם כללה הרשאה לניהול

והחזקה של המאגר עד רישומו.

7. כמו כן, בסעיף 8. (ג) מפורטות הנסיבות בגין חלה חובה על בעל מאגר מידע ברישום בפנקס:

"בעל מאגר מידע חייב ברישום בפנקס ועל בעל המאגר לרשמו אם נתקיים בו

אחד מאלה:

(1) מספר האנשים שמידע עליהם נמצא במאגר עולה על 10,000;

(2) יש במאגר מידע רגיש;

(3) המאגר כולל מידע על אנשים והמידע לא נמסר על ידיהם, מטעמים, או

בהסכמתם למאגר זה;

(4) המאגר הוא של גוף ציבורי כהגדרתו בסעיף 23;

(5) המאגר משמש לשירותי דיוור ישיר כאמור בסעיף 17.

8. לפי ההגדרות בחוק בסעיף 7. (2):

"מידע רגיש" –

(1) נתונים על אישיותו של אדם, צנעת אישיותו, מצב בריאותו, מצבו הכלכלי,

דעותיו ואמונתו"

9. הנה כי כן, הצלבת המידע האישי הפרטי של רוכשי הכרטיסים אל מול חשבוניותיהם ברשתות

החברתיות, מביא ליצירת מאגר מידע בלתי חוקי, בלתי מפקח ואשר אין מידע לגבי אופן

שמירתו והאבטחה המושמת עליו.

10. נזכיר, בהקשר זה, כי סעיף 17 לחוק עוסק באחריות לאבטחת מידע וקובע כי:

"בעל מאגר מידע, מחזיק במאגר מידע או מנהל מאגר מידע, כל אחד מהם

אחראי לאבטחת המידע שבמאגר המידע."

11. לקראת סופה של הכתבה, מובאת תגובתה של הרשות להגנת פרטיות, לפיה:

"הסוגיה מעוררת שאלות קשות, בין היתר בהיבטי פרטיות בנוגע למטרת

איסוף המידע, שמירה והצלבה עם מידע אחר. אנחנו מתכוונים בהחלט לבדוק

את המקרה. הרשות קוראת לחברות וארגונים לא לדרוש מידע עודף, כי מעבר

לפגיעה פוטנציאלית עודפת בפרטיות, הדבר מגביר את האחריות ואת

החשיפה שלהם במקרה של אירוע של דליפת מידע".²

12. לעניין זה, יצוין כי במקרה מעין זה, קיימת לרשות סמכות שבחובה, המעוגנת בסעיף 10 לחוק,

לבחון את הנושא, וכן לבחון האם אכן מוחזק מאגר מידע בלתי חוקי על ידי מי מספקי

הכרטיסים – האתר או מפיק האירוע. כן חובה על הרשות לבחון מדוע נאסף מידע זה, ומה

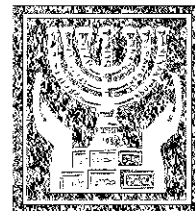
בכוונת המפיק לעשות עמו. יצוין, בהקשר זה כי הן המפיק והן חברת הכרטיסים סירבו

להשיב לפניית גלי צה"ל.

² "שורה תחתונה" 21: 40-21: 15 (גלי צה"ל 25.10.2021).

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)

الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل The Movement for Quality Government in Israel

13. הנה כי כן, נוכח האמור לעיל, ולאור חשיבותה הרבה של הזכות לפרטיות אשר עולה גם מתגובתכם המובאת לעיל, נבקשכם להפעיל את סמכויותיכם הקבועות בחוק, לטובת בדיקה של תקינות מאגר המידע, האם נרשם בפנקס כדין והאם מאובטח כדין, וכי תוצאות בדיקות אלו יפורסמו לציבור.

14. כן נתכבד לבקש כי תעבירו לנו עדכון בדבר הפעולות שננקטו בנושא על ידי הרשות.

15. לטיפולכם המהיר ותגובתכם בהקדם, נודה.

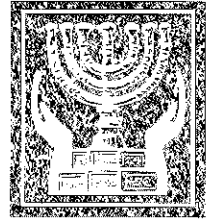
בברכה,

נועה סלוצקי

רכזת האגף המשפטי

תומר נאור, עו"ד

ראש האגף המשפטי

15 דצמבר 2021; י"א טבת תשפ"ב

לכבוד

הרשות להגנת הפרטיות
 קרית הממשלה
 תל אביב

שלום רב,

הנדון: תזכורת אי מענה למכתב בעניין איסוף מידע עודף ויצירת מאגר מידע בלתי חוקי באמצעות מכירת כרטיסים להופעה באתר eventer

סימוכין: פנייתנו מיום 04.11.2021

בשם התנועה למען איכות השלטון בישראל, ע"ר, (להלן: "התנועה"), הרינו מתכבדים לפנות אליך כדלקמן:

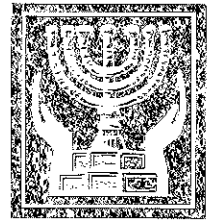
1. ביום 04.11.2021 פנינו אליכם במכתב שעניינו איסוף מידע עודף ויצירת מאגר מידע בלתי חוקי באמצעות מכירת כרטיסים להופעה של "Polo & Pan" בהפקת חברת ההפקה פיוצ'ר ממורי בע"מ דרך אתר "eventer", לנוחיותכם המכתב מצורף כנספח א'.
2. כאמור במכתב, ביום 25.10.2021 פורסמה בתוכנית הרדיו "השורה התחתונה" בתחנת הרדיו גלי צה"ל¹ ידיעה לפיה לצד הדרישה למילוי פרטי זיהוי מקובלים כגון מספר תעודת זהות, מספר טלפון נייד, כתובת וכתובת מייל, רוכשי הכרטיסים חויבו למלא את פרטי חשבונם האישי ברשתות החברתיות "אינסטגרם" או "פייסבוק".
3. לקראת סופה של הכתבה, מובאת תגובת הרשות להגנת פרטיות, לפיה:

"הסוגיה מעוררת שאלות קשות, בין היתר בהיבטי פרטיות בנוגע למטרת איסוף המידע, שמירה והצלבה עם מידע אחר. אנחנו מתכוונים בהחלט לבדוק את המקרה. הרשות קוראת לחברות וארגונים לא לדרוש מידע עודף, כי מעבר לפגיעה פוטנציאלית עודפת בפרטיות, הדבר מגביר את האחריות ואת החשיפה שלהם במקרה של אירוע של דליפת מידע".²

4. עוד נכתב בפנייתנו, כי במקרה מעין זה, קיימת לרשות סמכות שבחובה, המעוגנת בסעיף 10 לחוק, לבחון את הנושא, וכן לבחון האם אכן מוחזק מאגר מידע בלתי חוקי על ידי מי מספק הכרטיסים – האתר או מפיק האירוע. כן חובה על הרשות לבחון מדוע נאסף מידע זה, ומה כוונת המפיק לעשות עמו.
5. נוכח האמור לעיל, ולאור חשיבותה הרבה של הזכות לפרטיות אשר עולה גם מתגובתכם המובאת לעיל, פנינו אליכם בבקשה להפעיל את סמכויותיכם הקבועות בחוק, לטובת בדיקה

¹ "שורה תחתונה" 21: 50-18: 00 (גלי צה"ל 25.10.2021).

² "שורה תחתונה" 21: 40-21: 15 (גלי צה"ל 25.10.2021).

של תקינות מאגר המידע, האם נרשם בפנקס כדין והאם מאובטח כדין, וכי תוצאות בדיקות אלו יפורסמו לציבור.

6. טרם קיבלנו מכם כל מענה לפניית, זאת על אף חשיבותו הציבורית הרבה של העניין הנדון.

7. חלפו מעל 40 ימים ממועד שליחת המכתב, וכן ביום ראשון ה-19.12.2021 יחלפו 45 יום ממועד המכתב.

8. כפי הידוע לכם, חלה עליכם כרשות מנהלית החובה, הקבועה בסעיף 2(א) לחוק לתיקון סדרי המינהל (החלטות והנמקות), התשי"ט-1958 (להלן: "חוק סדרי המינהל"), להשיב לבקשה מפורשת להשתמש בסמכות המוקנית לכם עפ"י דין, לא יאוחר מ-45 ימים מיום קבלת הבקשה, וזאת בין אם העניין מושא הבקשה טעון בדיקה או דיון נוספים, ובין אם לאו.

9. כך מורנו סעיף 2(א) האמור:

"2. חובת מתן תשובה במועד

(א) נתבקש עובד הציבור, בכתב, להשתמש בסמכות שניתנה לו על פי דין, יחליט בבקשה וישיב למבקש בכתב בהקדם, אך לא יאוחר מארבעים וחמישה ימים מיום קבלת הבקשה".

10. במידה ולא יתקבל מענה תוך 45 יום ממועד שליחת המכתב, הרי יש לראות בכך כסירוב לכל דבר ועניין לבקשות העותרת להפעיל את סמכותכם, וללא כל נימוק, כך שיחול עליכם הדין המנהלי לעניין זה, ככל רשות המסרבת להפעיל את סמכות החובה שלה ללא נימוקים.

11. לעניין זה, נבקש להפנות להחלטה 693/21 מיום 06.12.2021, של דוד רוזן נציב תלונות הציבור על מייצגי המדינה בערכאות (נת"ם), בעניין תלונה שהגישה התנועה למען איכות השלטון בישראל, שם התייחס לדברים באמרו:

"בהתאם לסעיף 2 לחוק לתיקון סדרי המינהל (החלטות והנמקות), תשי"ט-1958, על עובד ציבור אשר נתבקש בכתב להשתמש בסמכות שניתנה לו על פי דין, להחליט בבקשה ולהשיב למבקש בכתב, לא יאוחר מארבעים וחמישה ימים מיום קבלת הבקשה".

12. על כן, נתכבד לפנות אליכם בשנית, בבקשה למענה לפנייתנו הדחופה בהקדם האפשרי וללא שיהוי.

13. לטיפולכם ולתגובתכם, נודה.

בברכה,

נועה סלוצקי

רכזת האגף המשפטי

תומר נאור, ע"ר

ראש האגף המשפטי

מדינת ישראל משרד המשפטים

ייעוץ וחקיקה
ירושלים: ט' חשוון תשע"ח
29 אוקטובר 2017
תיקנו: 803-04-2017-002462
סימוכין: 803-99-2017-063354

הסדרת חוסר בהירות בחוק לתיקון סדרי המינוח (החלטות והנמקות), התשי"ט-1958

1. בחודש דצמבר 2016 פנתה התנועה לאיכות השלטון (להלן: **התנועה**) לשרת המשפטים, בבקשה כי תיבחן האפשרות לתקן טעות שחלה, לטענת התנועה, בחוק לתיקון סדרי המינוח (החלטות והנמקות), התשי"ט-1958 (להלן: **חוק ההנמקות או החוק**). בחוות-דעת שלהלן, שניתנת על דעת היועץ המשפטי לממשלה, אעמוד על הקושי שעליו הצביעה התנועה, ואסביר את הפתרון המשפטי לו.

2. התנועה טענה בפנייתה כי במסגרת תיקון מס' 3 לחוק ההנמקות, משנת 1995 (להלן: **תיקון מס' 3**), חלה "טעות סופר": תוקן סעיף 2 לחוק באופן שמקצר את הזמן המקסימלי להשיב לפניות ציבור משלושה חודשים ל-45 ימים, אך לא תוקן סעיף 6, אשר מפנה לסעיף 2. התוצאה היא שסעיף 6 עדיין נוקט בתקופה של שלושה חודשים למתן תשובה. אסביר את הדברים בקצרה.

3. סעיף 2(א) לחוק ההנמקות קובע כי:

נתבקש עובד הציבור, בכתב, להשתמש בסמכות שניתנה לו על פי דין, יחליט בבקשה וישיב למבקש בכתב בהקדם, אך לא יאוחר מארבעים וחמישה ימים מיום קבלת הבקשה.

4. לפני תיקון מס' 3, רשות מינהלית הייתה נדרשת להשיב לפניות תוך שלושה חודשים, ותיקון מס' 3 קיצר את התקופה ל-45 ימים. סעיף 6(ב) לחוק מתייחס לסעיף 2(א), אך מזכיר את התקופה הארוכה יותר, בת שלושה חודשים, שהייתה בתוקף כאמור לפני תיקון מס' 3. סעיף זה קובע כדלקמן:

לא השיב עובד הציבור או לא הודיע תוך שלושת החדשים כאמור בסעיף 2(א) או (ג), רואים בכך, לענין כל דין, החלטה לסרב לבקשה, ללא מתן נימוקים.

5. הנה כי כן, סעיף 6(ב) לחוק ההנמקות מתייחס ל"שלושת החדשים כאמור בסעיף 2(א)", אך סעיף 2(א) – איננו קוצב כיום שלושה חודשים למתן תשובה, אלא 45 ימים בלבד. מכאן הטענה של התנועה כי המונח "שלושת החדשים כאמור בסעיף 2(א)" מקורו בטעות סופר.

עוד נתון פרשני מרכזי שראינו לנכון לציין, הוא דברי ח"כ דוד מגן בוועדה לענייני ביקורת המדינה מתאריך 19.12.1994, בה נידונה הצעת החוק. ח"כ מגן ציין כי ההצעה מביאה ל"תיקון לתקופה בכל מקום, כך שבמקום 'שלושה חודשים' יבוא 'ארבעים וחמישה ימים'". ואולם, נראה שחברי הכנסת שדנו בתיקון מס' 3 לא התייחסו לסעיף 6 באופן מפורש בהמשך הליך החקיקה, וזאת למרות דבריו של ח"כ מגן שהובאו לעיל.

6. מסקנתי מהניתוח שלעיל היא כי סעיפים 2 ו-6 לחוק ההנמקות אכן מצויים במתח, שנובע משילובם של שני גורמים: ראשית, התקופה הקבועה למתן מענה לפניות ציבור היא שונה בשני הסעיפים; ושנית, סעיף 6 נוקט בלשון "כאמור בסעיף 2(א)", ובכך מפנה אל סעיף 2. במצב שבו רק התקופות הקבועות היו שונות, וסעיף 6 לחוק היה מציין באופן ברור תקופה שונה של שלושה חודשים מבלי לציין שהתקופה האמורה היא "כאמור בסעיף 2(א)" – ניתן היה לסבור כי מדובר בהסדר מדורג, שהוא מכוון. ואולם השימוש במילה "כאמור" בצירוף התקופה השונה בשני הסעיפים, יוצר מתח פרשני ברור, שקשה להתעלם ממנו.

7. כידוע, לחוק ההנמקות חשיבות ציבורית ומשפטית גדולה, וזאת היות שהוא משקף ומקדם נורמות של מנהל תקין.¹ לפיכך, ועל רקע פניית התנועה, עולה הצורך להתיר את הקושי שנוצר מצירוף סעיפים 2 ו-6 לחוק ההנמקות. ניתן באופן עקרוני לעשות זאת בשלוש דרכים: תיקון טעות, חקיקה חדשה, או הצהרה על פרשנות החוק.

8. על דעת היועץ המשפטי לממשלה, עמדתי היא כי דרך המלך לתיקון המצב היא באמצעות תיקון החוק, כך שיובהר כי אי-מענה לפנייה כאמור בסעיף 2(א) במשך 45 ימים – כמוהו כסירוב לבקשה ללא נימוקים (הווה אומר, השוואת התקופה בשני הסעיפים לזו הקבועה כיום בסעיף 2(א) לחוק ההנמקות). ואולם, בתקופת הביניים שעד לתיקון החקיקה בנושא, על מנת שלא להותיר את המצב ללא מענה, יש מקום לפרש את חוק ההנמקות באופן שישלק את המתח שנסקר לעיל בין סעיפי חוק. בחינה פרשנית של החוק מובילה למסקנה כי יש לפרש את חוק ההנמקות כך שהוא יקבע כבר היום, שאי-מתן מענה לפנייה בתוך 45 ימים כמוהו כסירוב לבקשה ללא נימוקים.

אסביר להלן את מסקנתי זו.

9. באשר לתיקון "טעות סופר" בחקיקה ראשית, אציין כי סעיף 10א(ב) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948 קובע שהכנסת יכולה לתקן טעות בחקיקה, כאשר מדובר בטעות שהיא "לשונית-טכנית, פליטת קולמוס, השמטה מקרית, טעות הדפסה, שיבוש של העתקה וכיוצא באלה". במקרה זה, לאחר התייעצות עם הגורמים הרלבנטיים ביועץ המשפטי לממשלה וביעוץ המשפטי לכנסת, נראה שהמקרה הנוכחי איננו נופל לגדרי סעיף 10א האמור. הטעם לכך

¹ ראו לדוגמה את השימוש שנעשה בסעיף 6(ב) בבג"צ 9388/11 גולדין נ' שרת התרבות והספורט (לא פורסם, 27.2.2012); בבג"צ 6332/14 התאחדות הסוחרים והעצמאים הכללית נ' שר הפנים (לא פורסם, 19.4.2017).

רח' צלאח א-דין 29, ת.ד. 49029, ירושלים מיקוד 9149001

הוא שהנטייה היא לפרש את סעיף 10א(ב) האמור באופן מצמצם, ולהחיל אותו רק במקרים של טעויות טכניות ממש, ולא במקרים שבהם המחוקק נמנע מלהתייחס לסוגיה, כמו במקרה זה. כמו כן, חלופה הזמן מקשה מאוד על מהלך של תיקון חקיקה בהתאם לסעיף 10א(ב).

10. בנסיבות אלה, ברי כי החלופה המועדפת לתיקון המצב הוא מהלך חקיקתי, שבמסגרתו הכנסת תידרש לסוגיה באופן מסודר ותתקן את הדרוש תיקון, על ידי העמדת התקופה בשני הסעיפים הרלבנטיים בחוק ההנמקות על 45 ימים. שלושה נתונים פרשניים מעידים על כך שמדובר בהשמטה בלתי-מכוונת שיש מקום לתקנה:

א. במסגרת פרשנות החוק, יש להעניק מעמד משמעותי ללשונו.² במקרה זה לשונו של סעיף 6(ב) (ובמיוחד המילה "כאמור") מלמדת באופן ברור שהסעיף אמור להיות "טפילי" על התקופה שנקבעה בסעיף 2(א) לחוק. ודוק: זהו המצב מאז חקיקת חוק ההנמקות, ותיקון מס' 3 לא שינה עיקרון זה.

ב. שנית, מדבריו של ח"כ מגן, שצוטטו בפיסקה 4 לעיל, עולה כוונה סובייקטיבית להעמיד את התקופה המקסימלית למתן מענה על 45 ימים לכל אורכו של חוק ההנמקות.³ לעמדתו, דבריו של ח"כ מגן מצטרפים ללשון המפורשת של סעיף 6(ב) לחוק ההנמקות, כאמור בפיסקה הקודמת.

ג. כידוע, המבנה הפנימי של החוק והקשר שבין סעיפיו משפיע על הפרשנות שלו.⁴ בחינת נתון זה מעלה, כי סעיף 2 לחוק ההנמקות קובע את החובה המינהלית הראשית, וסעיף 6 קובע מעין "סעד", או משמעות משפטית שנובעת מהפרת החובה המינהלית. כידוע, לרוב, "מקום שבו זכות שם גם תרופה".⁵ אף שאין מדובר בכלל מחייב אלא יותר בעקרון מנחה,⁶ צריך לשיטתי לנהוג על פי כלל זה גם בענייננו: אחרת, הרשות המינהלית חייבת להשיב תוך 45 יום, אבל אין להפרת חובה זו כל משמעות משפטית, וניתן למעשה להשיב עד לתקופה של שלושה חודשים ללא חשש. חשוב לדעתנו שלא להשאיר את הכלל החשוב בדבר תגובה מינהלית בזמן ללא נפקות לתקופה ארוכה.

11. יחד עם זאת, אבהיר כי בעת תיקון החקיקה, כמובן שעומדת לכנסת הזכות לקבוע כי ההסדר הראוי במקרים אלה הוא שונה מזה שצוין לעיל.

² ראו: ד"ר 40/80 קניג נ' כהן, פ"ד לו(3) 715, 701 (1982).

³ על חשיבות נתונים פרשניים מעין זה ראו: בג"צ 5503/94 סגל נ' יושב-ראש הכנסת, פ"ד נא(4) 562, 529 (1997).

⁴ ראו, לדוגמה: ע"א 503/80 זפרן נ' מוזר, פ"ד לד(4) 831, 835 (1980); ע"א 3798/94 פלוני נ' פלונית, פ"ד נ(3) 133, 172 (1996).

⁵ ראו, לדוגמה: ע"א 700/89 חברת החשמל לישראל בע"מ נ' מליבו ישראל בע"מ, פ"ד מז(1) 667, 692 (1993).

⁶ לדיון באפשרויות השונות בנוגע ליחס שבין הזכות לבין הסעד (גם מחוץ למשפט הפרטי), ראו: דניאל פרידמן ונילי כהן, חוזים כרך ד' 63-51 (2011).

12. באשר לתקופה שעד לתיקון החקיקה בנושא, לא יהא זה נכון לדעתי להשאיר את הנושא ללא מענה כלל. בהתחשב בכך שחוק ההנמקות מכון להסדיר את ההתנהגות של עובדי המדינה, ונוכח העובדה שפרשנות היועץ המשפטי לממשלה את הדין היא המחייבת את הממשלה, בהיעדר החלטה שיפוטית הקובעת אחרת בנוגע לאותה הסוגיה⁷ – נראה שמהלך פרשני יכול לסתום את הפרצה בתקופת הביניים.

13. מן הטעמים הפרשניים המצטברים שצוינו לעיל בפיסקה 10, ובהתחשב בצורך לפרש באופן תכליתי את סעיפי החוק בשים לב לחוק כמכלול, יש לדעתי לראות בתקופת-הזמן שנקבעה בסעיף 6(ב) כ"עוקבת" אחרי תקופת-הזמן שנקבעה בסעיף 2(א), שהיא התקופה הראשית, וזאת גם אם בניסוחו הנוכחי של סעיף 6(ב) קיימת בעייתיות כרגע.⁸ יחד עם זאת, מאחר שמדובר במהלך פרשני, ראוי כי הוא יהיה זמני, וכי המחוקק יידרש לסוגיה ויקבע את ההסדר הראוי לדעתו בהקדם, כאשר לעמדתנו ראוי להעמיד את התקופה המקסימלית בסעיף 6(ב) על 45 ימים.

14. היות שחוק ההנמקות מסדיר פן חשוב במערכת היחסים שבין הפרט לבין המדינה, יש מקום ששינוי פרשני, הכולל הבהרה בלבד) בהוראותיו יובא לידיעת הציבור. לפיכך, על דעת היועץ המשפטי לממשלה, תופץ חוות דעת זו ליועצים המשפטיים במשרדי הממשלה וביחידות הסמך ותפורסם לציבור בכללותו.

בברכה

דינת זילבר

המשנה ליועץ המשפטי לממשלה

משפט ציבורי-מנהלי

⁷ ראו, לדוגמה: בג"צ 921/98 סיעת מרץ במועצת עיריית ירושלים נ' השר לענייני דתות, פ"ד נב(5) 241, 278 (1998); הנחיית היועץ המשפטי לממשלה מס' 1.0000 "תפקידי היועץ המשפטי לממשלה".

⁸ ראו: ר"ע 277/82 נירוסטה בע"מ נ' מדינת ישראל, פ"ד לז(1) 826, 831: "הנסח, כמו השופט, עושה מלאכה אנושית, על חולשותיה ופגמיה".

Legal

מאת: ppa_rishum <ppa_rishum@justice.gov.il>
נשלח: יום חמישי 30 דצמבר 2021 18:47
אל: Legal
נושא: מענה אוטומטי
קבצים מצורפים: image001.png; image002.png

שלום רב,

פנייתך בנושאי רישום מאגר מידע התקבלה ברשות להגנת הפרטיות והועברה להמשך טיפול.

אנו מזמינים אותך לקבל מידע נוסף בנושאי רישום מאגר מידע באתר הרשות להגנת הפרטיות בקישור הבא << [לחצו כאן](#).

בברכה,

הרשות להגנת הפרטיות

הרשות להגנת הפרטיות
THE PRIVACY PROTECTION AUTHORITY
سلطة حماية الخصوصية

משרד המשפטים
MINISTRY OF JUSTICE | وزارة العدل

נספח 4

העתק עמוד אודות מאתר הרשות
להגנת הפרטיות

עמודים 42 עד 42

הרשות להגנת הפרטיות בישראל הינה הגוף המסדיר, המפקח והאוכף על פי חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א - 1981 וחוק חתימה אלקטרונית, התשס"א - 2001.

במסגרת תפקידה כרגולטור של זכות היסוד לפרטיות ולהגנת מידע אישי בישראל, מופקדת הרשות להגנת הפרטיות על הגנת המידע האישי במאגרי מידע דיגיטליים מכוח חוק הגנת הפרטיות ועל ביצורה של הזכות לפרטיות. לתכלית זו מפעילה רגולציה, לרבות אכיפה מנהלית ופלילית, על כלל הגופים בישראל - פרטיים, עסקיים וציבוריים, המחזיקים או המעבדים מידע אישי דיגיטלי.

הרשות להגנת הפרטיות היא הגוף המומחה לטיפול בתחום ההגנה על מידע אישי במאגרי מידע דיגיטליים וייעודה הוא להתוות את מדיניות ההגנה על המידע האישי בישראל. משימותיה המרכזיות הן קידום שליטת הפרט במידע אישי ואודותיו, השפעה על תהליכי עיצוב לפרטיות בארגונים ובמערכות מידע בכל מגזרי המשק וחיזוק תחושת המוגנות של הציבור. כל זאת, במטרה לצמצם את הסיכונים הגוברים לפגיעה בפרטיות הגלומים בשמירת מידע דיגיטלי, בעיבודו ובניהולו, והכל תוך איזון ומתן משקל ראוי לחידושים הטכנולוגיים וליתרונותיהם עבור השוק והמשתמשים.

הרשות להגנת הפרטיות, כשומרת הסף של זכויות האזרח בתחום הגנת המידע האישי, רואה כמשימתה העיקרית קידום של ציות לדיני הגנת המידע בכל ארגון, עסק וגוף ציבורי בישראל שמנהלים מידע אישי, כך שיפעלו לניהול המידע שברשותם באופן תקין, בהתאם לדיני הגנת הפרטיות.

מאפיין ייחודי לתחום עיסוקה של הרשות להגנת הפרטיות הוא ההתמודדות המאתגרת עם התפתחות העולם הטכנולוגי בכלל ועם תחום המידע הדיגיטלי בפרט, המשתנים ומתקדמים באופן תכוף ובצעדי ענק. כמויות עצומות של מידע מועברות כיום באופן גלובלי כחלק מהכלכלה הדיגיטלית ומכאן שבנוסף לדיני הגנת המידע האישי, יש לעבודת הרשות היבטים בינלאומיים משמעותיים ולכן היא מבצעת פעילות גם בזירה הבין-מדינית, לרבות במישור התאימות לסטנדרטים הבינלאומיים המובילים בתחום.

מוזמנים לעקוב אחרינו גם ברשתות חברתיות:

[Facebook](#)

[LinkedIn](#)

[YouTube](#)

דף זה עודכן לאחרונה בתאריך 15.08.2019

נספח 5

העתק חוו"ד המשנה ליועץ
המשפטי לממשלה מיום 2.10.2017

עמודים 44 עד 47

מדינת ישראל

משרד המשפטים

ייעוץ וחקיקה

ירושלים: ט' חשוון תשע"ח

29 אוקטובר 2017

תיקנו: 803-04-2017-002462

סימוכין: 803-99-2017-063354

הסדרת חוסר בהירות בחוק לתיקון סדרי המינהל (החלטות והנמקות), התשי"ט-1958

1. בחודש דצמבר 2016 פנתה התנועה לאיכות השלטון (להלן: **התנועה**) לשרת המשפטים, בבקשה כי תיבחן האפשרות לתקן טעות שחלה, לטענת התנועה, בחוק לתיקון סדרי המינהל (החלטות והנמקות), התשי"ט-1958 (להלן: **חוק ההנמקות או החוק**). בחוות-דעת שלהלן, שניתנת על דעת היועץ המשפטי לממשלה, אעמוד על הקושי שעליו הצביעה התנועה, ואסביר את הפתרון המשפטי לו.

2. התנועה טענה בפנייתה כי במסגרת תיקון מס' 3 לחוק ההנמקות, משנת 1995 (להלן: **תיקון מס' 3**), חלה "טעות סופר": תוקן סעיף 2 לחוק באופן שמקצר את הזמן המקסימלי להשיב לפניית ציבור משלושה חודשים ל-45 ימים, אך לא תוקן סעיף 6, אשר מפנה לסעיף 2. התוצאה היא שסעיף 6 עדיין נוקט בתקופה של שלושה חודשים למתן תשובה. אסביר את הדברים בקצרה.

3. סעיף 2(א) לחוק ההנמקות קובע כי:

נתבקש עובד הציבור, בכתב, להשתמש בסמכות שניתנה לו על פי דין, יחליט בבקשה וישיב למבקש בכתב בהקדם, אך לא יאוחר מארבעים וחמישה ימים מיום קבלת הבקשה.

4. לפני תיקון מס' 3, רשות מינהלית הייתה נדרשת להשיב לפניית תוך שלושה חודשים, ותיקון מס' 3 קיצר את התקופה ל-45 ימים. סעיף 6(ב) לחוק מתייחס לסעיף 2(א), אך מזכיר את התקופה הארוכה יותר, בת שלושה חודשים, שהייתה בתוקף כאמור לפני תיקון מס' 3. סעיף זה קובע כדלקמן:

לא השיב עובד הציבור או לא הודיע תוך שלושת החודשים כאמור בסעיף 2(א) או (ג), רואים בכך, לענין כל דין, החלטה לסרב לבקשה, ללא מתן נימוקים.

5. הנה כי כן, סעיף 6(ב) לחוק ההנמקות מתייחס ל"שלושת החודשים כאמור בסעיף 2(א)", אך סעיף 2(א) – איננו קוצב כיום שלושה חודשים למתן תשובה, אלא 45 ימים בלבד. מכאן הטענה של התנועה כי המונח "שלושת החודשים כאמור בסעיף 2(א)" מקורו בטעות סופר.

עוד נתון פרשני מרכזי שראינו לנכון לציין, הוא דברי ח"כ דוד מגן בוועדה לענייני ביקורת המדינה מתאריך 19.12.1994, בה נידונה הצעת החוק. ח"כ מגן ציין כי ההצעה מביאה ל"תיקון לתקופה בכל מקום, כך שבמקום 'שלושה חודשים' יבוא 'ארבעים וחמישה ימים'". ואולם, נראה שחברי הכנסת שדנו בתיקון מס' 3 לא התייחסו לסעיף 6 באופן מפורש בהמשך הליך החקיקה, וזאת למרות דבריו של ח"כ מגן שהובאו לעיל.

6. מסקנתי מהניתוח שלעיל היא כי סעיפים 2 ו-6 לחוק ההנמקות אכן מצויים במתח, שנובע משילובם של שני גורמים: ראשית, התקופה הקבועה למתן מענה לפניית ציבור היא שונה בשני הסעיפים; ושנית, סעיף 6 נוקט בלשון "כאמור בסעיף 2(א)", ובכך מפנה אל סעיף 2. במצב שבו רק התקופות הקבועות היו שונות, וסעיף 6 לחוק היה מציין באופן ברור תקופה שונה של שלושה חודשים מבלי לציין שהתקופה האמורה היא "כאמור בסעיף 2(א)" – ניתן היה לסבור כי מדובר בהסדר מדורג, שהוא מכוון. ואולם השימוש במילה "כאמור" בצירוף התקופה השונה בשני הסעיפים, יוצר מתח פרשני ברור, שקשה להתעלם ממנו.

7. כידוע, לחוק ההנמקות חשיבות ציבורית ומשפטית גדולה, וזאת היות שהוא משקף ומקדם נורמות של מנהל תקין.¹ לפיכך, ועל רקע פניית התנועה, עולה הצורך להתיר את הקושי שנוצר מצירוף סעיפים 2 ו-6 לחוק ההנמקות. ניתן באופן עקרוני לעשות זאת בשלוש דרכים: תיקון טעות, חקיקה חדשה, או הצהרה על פרשנות החוק.

8. על דעת היועץ המשפטי לממשלה, עמדתי היא כי דרך המלך לתיקון המצב היא באמצעות תיקון החוק, כך שיובהר כי אי-מענה לפנייה כאמור בסעיף 2(א) במשך 45 ימים – כמוהו כסירוב לבקשה ללא נימוקים (הווה אומר, השוואת התקופה בשני הסעיפים לזו הקבועה כיום בסעיף 2(א) לחוק ההנמקות). ואולם, בתקופת הביניים שעד לתיקון החקיקה בנושא, על מנת שלא להותיר את המצב ללא מענה, יש מקום לפרש את חוק ההנמקות באופן שיסלק את המתח שנסקר לעיל בין סעיפי חוק. בחינה פרשנית של החוק מובילה למסקנה כי יש לפרש את חוק ההנמקות כך שהוא יקבע כבר היום, שאי-מתן מענה לפנייה בתוך 45 ימים כמוהו כסירוב לבקשה ללא נימוקים.

אסביר להלן את מסקנתי זו.

9. באשר לתיקון "טעות סופר" בחקיקה ראשית, אציין כי סעיף 10א(ב) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948 קובע שהכנסת יכולה לתקן טעות בחקיקה, כאשר מדובר בטעות שהיא "לשונית-טכנית, פליטת קולמוס, השמטה מקרית, טעות הדפסה, שיבוש של העתקה וכיוצא באלה". במקרה זה, לאחר התייעצות עם הגורמים הרלבנטיים ביועץ המשפטי לממשלה ובייעוץ המשפטי לכנסת, נראה שהמקרה הנוכחי איננו נופל לגדרי סעיף 10א האמור. הטעם לכך

¹ ראו לדוגמה את השימוש שנעשה בסעיף 6(ב) בבג"צ 9388/11 גולדין נ' שרת התרבות והספורט (לא פורסם, 27.2.2012); בג"צ 6332/14 התאחדות הסוחרים והעצמאים הכללית נ' שר הפנים (לא פורסם, 19.4.2017).

רח' צלאח א-דין 29, ת.ד. 49029, ירושלים מיקוד 9149001

הוא שהנטייה היא לפרש את סעיף 10א(ב) האמור באופן מצמצם, ולהחיל אותו רק במקרים של טעויות טכניות ממש, ולא במקרים שבהם המחוקק נמנע מלהתייחס לסוגיה, כמו במקרה זה. כמו כן, חלופה הזמן מקשה מאוד על מהלך של תיקון חקיקה בהתאם לסעיף 10א(ב).

10. בנסיבות אלה, ברי כי החלופה המועדפת לתיקון המצב הוא מהלך חקיקתי, שבמסגרתו הכנסת תידרש לסוגיה באופן מסודר ותתקן את הדרוש תיקון, על ידי העמדת התקופה בשני הסעיפים הרלבנטיים בחוק ההנמקות על 45 ימים. שלושה נתונים פרשניים מעידים על כך שמדובר בהשמטה בלתי-מכוונת שיש מקום לתקנה:

א. במסגרת פרשנות החוק, יש להעניק מעמד משמעותי ללשונו.² במקרה זה לשונו של סעיף 6(ב) (ובמיוחד המילה "כאמור") מלמדת באופן ברור שהסעיף אמור להיות "טפילי" על התקופה שנקבעה בסעיף 2(א) לחוק. ודוק: זהו המצב מאז חקיקת חוק ההנמקות, ותיקון מס' 3 לא שינה עיקרון זה.

ב. שנית, מדבריו של ח"כ מגן, שצוטטו בפיסקה 4 לעיל, עולה כוונה סובייקטיבית להעמיד את התקופה המקסימלית למתן מענה על 45 ימים לכל אורכו של חוק ההנמקות.³ לעמדתו, דבריו של ח"כ מגן מצטרפים ללשון המפורשת של סעיף 6(ב) לחוק ההנמקות, כאמור בפיסקה הקודמת.

ג. כידוע, המבנה הפנימי של החוק והקשר שבין סעיפיו משפיע על הפרשנות שלו.⁴ בחינת נתון זה מעלה, כי סעיף 2 לחוק ההנמקות קובע את החובה המינהלית הראשית, וסעיף 6 קובע מעין "סעד", או משמעות משפטית שנובעת מהפרת החובה המינהלית. כידוע, לרוב, "מקום שבו זכות שם גם תרופה".⁵ אף שאין מדובר בכלל מחייב אלא יותר בעקרון מנחה,⁶ צריך לשיטתי לנהוג על פי כלל זה גם בענייננו: אחרת, הרשות המינהלית חייבת להשיב תוך 45 יום, אבל אין להפרת חובה זו כל משמעות משפטית, וניתן למעשה להשיב עד לתקופה של שלושה חודשים ללא חשש. חשוב לדעתי שלא להשאיר את הכלל החשוב בדבר תגובה מינהלית בזמן ללא נפקות לתקופה ארוכה.

11. יחד עם זאת, אבהיר כי בעת תיקון החקיקה, כמובן שעומדת לכנסת הזכות לקבוע כי ההסדר הראוי במקרים אלה הוא שונה מזה שצוין לעיל.

² ראו: ד"ר 40/80 קניג נ' כהן, פ"ד (3) 715, 701 (1982).

³ על חשיבות נתונים פרשניים מעין זה ראו: בג"צ 5503/94 סגל נ' יושב-ראש הכנסת, פ"ד נא(4) 529, 562 (1997).

⁴ ראו, לדוגמה: ע"א 503/80 זפרן נ' מוזר, פ"ד (4) 831, 835 (1980); ע"א 3798/94 פלוני נ' פלוגית, פ"ד נ(3) 133, 172 (1996).

⁵ ראו, לדוגמה: ע"א 700/89 חברת החשמל לישראל בע"מ נ' מליבו ישראל בע"מ, פ"ד מז(1) 667, 692 (1993).

⁶ לדיון באפשרויות השונות בנוגע ליחס שבין הזכות לבין הסעד (גם מחוץ למשפט הפרטי), ראו: דניאל פרידמן ונילי כהן, **חוזים** כרך ד' 51-63 (2011).

12. באשר לתקופה שעד לתיקון החקיקה בנושא, לא יהא זה נכון לדעתי להשאיר את הנושא ללא מענה כלל. בהתחשב בכך שחוק ההנמקות מכוון להסדיר את ההתנהגות של עובדי המדינה, ונוכח העובדה שפרשנות היועץ המשפטי לממשלה את הדין היא המחייבת את הממשלה, בהיעדר החלטה שיפוטית הקובעת אחרת בנוגע לאותה הסוגיה⁷ – נראה שמהלך פרשני יכול לסתום את הפרצה בתקופת הביניים.

13. מן הטעמים הפרשניים המצטברים שצוינו לעיל בפסקה 10, ובהתחשב בצורך לפרש באופן תכליתי את סעיפי החוק בשים לב לחוק כמכלול, יש לדעתי לראות בתקופת-הזמן שנקבעה בסעיף 6(ב) כ"עוקבת" אחרי תקופת-הזמן שנקבעה בסעיף 2(א), שהיא התקופה הראשית, וזאת גם אם בניסוחו הנוכחי של סעיף 6(ב) קיימת בעייתיות כרגע.⁸ יחד עם זאת, מאחר שמדובר במהלך פרשני, ראוי כי הוא יהיה זמני, וכי המחוקק יידרש לסוגיה ויקבע את ההסדר הראוי לדעתו בהקדם, כאשר לעמדתנו ראוי להעמיד את התקופה המקסימלית בסעיף 6(ב) על 45 ימים.

14. היות שחוק ההנמקות מסדיר פן חשוב במערכת היחסים שבין הפרט לבין המדינה, יש מקום ששינוי (כולל שינוי פרשני, הכולל הבהרה בלבד) בהוראותיו יובא לידיעת הציבור. לפיכך, על דעת היועץ המשפטי לממשלה, תופץ חוות דעת זו ליועצים המשפטיים במשרדי הממשלה וביחידות הסמך ותפורסם לציבור בכללותו.

בברכה

דניאל זילבר

המשנה ליועץ המשפטי לממשלה

משפט ציבורי-מנהלי

⁷ ראו, לדוגמה: בג"צ 921/98 סיעת מרץ במועצת עיריית ירושלים נ' השר לענייני דתות, פ"ד נב(5) 241, 278 (1998); הנחיית היועץ המשפטי לממשלה מס' 1.0000 "תפקידי היועץ המשפטי לממשלה".

⁸ ראו: ר"ע 277/82 נירוסטה בע"מ נ' מדינת ישראל, פ"ד לז(1) 826, 831: "הנסח, כמו השופט, עושה מלאכה אנושית, על חולשותיה ופגמיה".